

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักปลัดฯ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ โทร. ๐๓๒-๓๕๑-๐๓๐

ที่ รบ ๘๐๐๐๑/-

วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการจัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ

เรียน นายกองการบริหารส่วนตำบลหนองโพ

เรื่องเดิม

ด้วยพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๑ โดยมาตรา ๗๙ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน ควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

ทั้งนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้แจ้งว่า กระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นหน่วยงานตามหลักเกณฑ์นี้

ข้อเท็จจริง

เพื่อปฏิบัติตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ จึงมีความจำเป็นในการจัดให้มีผู้รับผิดชอบ ซึ่งประกอบด้วยฝ่ายบริหาร และบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำยุทธศาสตร์และการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานของรัฐ ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ

ข้อกฎหมาย/ระเบียบ/หนังสือสั่งการ

- หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒
- มาตรฐานการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ
- หลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๕.๒/ว ๖๘๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อเสนอแนะ/พิจารณา

เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามหนังสือสั่งการกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น งานการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัด เห็นควรพิจารณาแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การปฏิบัติราชการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นรูปธรรม และให้ผู้ปฏิบัติงานมีแนวทาง กระบวนการ และขั้นตอนการบริหารความเสี่ยงที่ชัดเจน สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

(นางสาวนันทวัน อินสุข)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

/ความเห็น...

ความเห็นของหัวหน้าสำนักปลัด

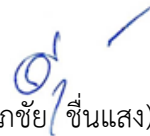
.....
.....

(นางสาววิรวรรณ ช่อนกลิ่น)
หัวหน้าสำนักปลัด

ความเห็นของรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ

.....
.....

(นายศุภชัย ชื่นแสง)
รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ

คำสั่ง

- อนุมัติ
 ไม่อนุมัติ เนื่องจาก.....

(นายสุเมธ แก้วใสทับ)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ
ปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ
เรื่อง แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ จะดำเนินการเกี่ยวกับบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน อันเป็นไปตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลัง พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ ประกอบกับหลักเกณฑ์กระทรวงการคลัง ว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒

เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ ดำเนินงานได้อย่างถูกต้อง บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นไปตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลัง พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ จึงได้จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยสามารถดาวน์โหลดรายละเอียดได้ที่ <http://www.nong-pho.go.th>

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔

(นายสุเมธ แก้วใสทับ)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ
ปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
(Risk Management)

ประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๖๕

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ
อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

คำนำ

การบริหารความเสี่ยงมีความจำเป็นและสำคัญมากในปัจจุบัน เพราะเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการองค์กร และเป็นเรื่อง que ทุกคนในองค์กร ควรได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์และเชื่อมโยงสัมพันธ์กับการกำหนดนโยบาย แผนงาน แผนปฏิบัติการ กิจกรรมขององค์กร

องค์กรที่มีการบริหารจัดการที่ดีจะดำเนินงานบนพื้นฐานของ ๓ องค์ประกอบที่สำคัญ คือ การตรวจสอบภายใน (Internal Audit) การควบคุมภายใน (Internal Control) และการบริหารความเสี่ยง (Risk Management) ซึ่งสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยง ภายในองค์กรจึงได้ทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕ ขึ้น เพื่อสนับสนุนให้เกิดกระบวนการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานของหน่วยงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

ทั้งนี้ การดำเนินงานการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ จะถือเป็นแนวทางการปฏิบัติงานเพื่อให้งาน/ภารกิจนั้น เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร และบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ ในการปฏิบัติงานให้เกิดสัมฤทธิ์ผลทั่วทั้งองค์กร ลดความเสี่ยงอันเกิดจากการทุจริต และเป็นการป้องกันการทุจริตต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ

ตุลาคม ๒๕๖๕

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	
หลักการและเหตุผล	๑
วัตถุประสงค์	๑
บทที่ ๒ การบริหารจัดการความเสี่ยง	
นิยามการบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๓
การบูรณาการกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงกับกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์และกลยุทธ์	๑๖
บทที่ ๓ กระบวนการการบริหารจัดการความเสี่ยง	
การวิเคราะห์องค์กร	๑๘
การกำหนดนโยบายการบริหารความเสี่ยง	๒๗
การระบุความเสี่ยง	๒๖
การประเมินความเสี่ยง	๒๙
การตอบสนองความเสี่ยง	๓๒
การติดตามและทบทวน	๓๓
การสื่อสารและรายงาน	๓๔
บทที่ ๔ แผนบริหารความเสี่ยง	
กรอบแนวทางการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง	๓๕
แผนบริหารจัดการความเสี่ยง	๓๖

บทที่ ๑

บทนำ

หลักการและเหตุผล

สืบเนื่องจากพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.๒๕๔๖ เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒ ที่มีวัตถุประสงค์หลักให้ส่วนราชการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขและผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจ เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความคุ้มค่า โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของภารกิจหรือโครงการที่ส่วนราชการดำเนินการ การบริหารจัดการความเสี่ยง จึงเป็นวิธีการคาดการณ์ เหตุการณ์ และปัจจัยที่อาจเป็นปัญหา และอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถ บรรลุตามเป้าหมาย และส่งผลกระทบต่อ หรือสร้างความเสียหาย (ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) หรือก่อให้เกิด ความล้มเหลว หรือลดโอกาสที่จะ บรรลุเป้าหมายเพื่อผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐ มีการปรับปรุงการทำงาน ยกระดับการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง และกำหนดเป็นตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) โดยนำเครื่องมือทางการบริหารต่างๆ มาผนวกไว้ในประเด็นการประเมิน ตามเกณฑ์ PMQA ในหมวดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสำหรับหมวด ๒ การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ กำหนดให้ส่วนราชการต้องมี การวิเคราะห์และจัดทำ แผนบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO เพื่อเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะ เกิดขึ้นจากการ ดำเนินแผนงาน/โครงการที่สำคัญซึ่งต้องครอบคลุมความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล การบริหารจัดการความเสี่ยง จึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะป้องกันและควบคุมปัญหาในด้านต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นจาก สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและส่งผลกระทบต่อกระทบต่อการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพน ดังนั้น เพื่อให้้องการบริหารส่วนตำบลหนองโพน มีการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงของ้องการบริหาร ส่วนตำบลหนองโพน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงของ้องการบริหาร ส่วนตำบลหนองโพนตามคำสั่งที่ ๒๐๒/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ จัดทำแผนบริหารความเสี่ยง กำหนดมาตรการจัดการความเสี่ยง การรายงาน และการติดตามผลการบริหาร จัดการความเสี่ยง รวมทั้งกำหนดแนวทางข้อเสนอแนะในการปรับปรุง แผนบริหารความเสี่ยง เพื่อให้บรรลุ เป้าหมายและวิสัยทัศน์ป้องกันรักษาและส่งเสริมให้้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของ้องค์กร โดยมุ่งเน้นให้ทุกกระบวนการดำเนินงานด้วยความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ ส่งผลดีต่อภาพลักษณ์และการสร้าง มูลค่าเพิ่มให้แก่้องค์กรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพน จึงให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยมี การกำหนดนโยบาย แนวทาง และกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงให้มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ วินัยการเงินของคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ “ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่ กระทรวงการคลังกำหนด” และหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ ตลอดจนกรอบโครงสร้างการบริหารจัดการความเสี่ยงของ้องค์กรเชิงบูรณาการ (Enterprise Risk Management-Integrated Framework) ของ The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission (COSO) ตามหลักเกณฑ์ (COSO ERM) ซึ่งได้ให้คำจำกัดความของการบริหาร จัดการความเสี่ยงของ้องค์กร

การบริหารจัดการความเสี่ยง จึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารและพนักงานทุกคนขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ ต้องให้ความสำคัญและถือปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ในคู่มือการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในทุกระดับขององค์กร คู่มือบริหารความเสี่ยงฉบับนี้ จัดทำโดยอ้างอิงกรอบหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการตามแนวทาง COSO (COSO ERM Integrated Framework) ประกอบด้วยหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อบริหารความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่อาจส่งผลกระทบต่อการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ
๒. เพื่อให้การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ บรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒
๓. เพื่อบริหารจัดการความเสี่ยงของแผนงาน/โครงการที่สำคัญ/เชิงยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาท้องถิ่น ขอบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ และกระบวนการที่สำคัญเป็นการป้องกันความเสี่ยง ลดโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น และส่งผลต่อเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์
๔. เพื่อให้เกิดการรับรู้ตระหนักและเข้าใจถึงความเสี่ยงด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับองค์กรและหาวิธีการ ที่เหมาะสมในการลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้
๕. สร้างกรอบและแนวทางในการดำเนินงานให้แก่บุคลากร เพื่อให้สามารถบริหารจัดการความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นกับองค์กรได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
๖. เพื่อให้มีระบบในการติดตามตรวจสอบผลการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง และเฝ้าระวังความเสี่ยงใหม่ ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

ข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

อบต. มีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ พัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (มาตรา ๖๖) มีหน้าที่ต้องทำตามมาตรา ๖๗ ดังนี้

๑. จัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก
 ๒. การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
 ๓. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
 ๔. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 ๕. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
 ๖. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและพิการ
 ๗. คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ๘. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

มีหน้าที่ที่อาจทำกิจกรรมในเขต อบต. ตามมาตรา ๖๘ ดังนี้

๑. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
๒. ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
๓. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
๔. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
๕. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์
๖. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
๗. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพ
๘. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
๙. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของ อบต.
๑๐. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
๑๑. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
๑๒. การท่องเที่ยว
๑๓. การผังเมือง

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น ไม่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ ในอันที่จะดำเนินกิจการใดๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในตำบล แต่ต้องแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้าตามสมควร ในกรณีนี้หากองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังกล่าว ให้กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ นำความเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปประกอบการพิจารณาดำเนินกิจการนั้นด้วยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการของทางราชการในตำบล เว้นแต่ข้อมูลหรือข่าวสารที่ทางราชการถือว่าเป็นความลับเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ

องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกินหนึ่งพันบาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ในส่วนของการบริหารงานนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดแบ่งการบริหารงานออกเป็น สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และส่วนต่าง ๆ ที่้องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตั้งขึ้น โดยมีพนักงานส่วนตำบลเป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน และองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถขอให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชั่วคราวได้โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตได้ตามความจำเป็น และในกรณีที่เป็นข้าราชการซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้กระทรวงมหาดไทยทำความตกลงกับหน่วยงานต้นสังกัดก่อนแต่งตั้ง

นอกจากนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลอาจทำกิจการนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหรือร่วมกับสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำกิจการร่วมกันได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับความยินยอมจากสภาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และกิจการนั้นเป็นกิจการที่จำเป็นต้องทำและเป็นการเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้ อบต. มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา ๑๖ ดังนี้

๑. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
๒. การจัดให้มี และบำรุงรักษาทางบกทางน้ำ และทางระบายน้ำ
๓. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
๔. การสาธารณสุขโรค และการก่อสร้างอื่น ๆ
๕. การสาธารณสุข
๖. การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพ
๗. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๘. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
๙. การจัดการศึกษา
๑๐. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
๑๑. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
๑๒. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
๑๓. การจัดให้มี และบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
๑๔. การส่งเสริมกีฬา
๑๕. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
๑๖. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
๑๗. การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
๑๘. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
๑๙. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
๒๐. การจัดให้มี และควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน
๒๑. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
๒๒. การจัดให้มี และควบคุมการฆ่าสัตว์
๒๓. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่น ๆ
๒๔. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒๕. การผังเมือง
๒๖. การขนส่ง และการวิศวกรรมจราจร
๒๗. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
๒๘. การควบคุมอาคาร
๒๙. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๓๐. การรักษาความสงบเรียบร้อย ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

๓๑. กิจกรรมใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ มีภารกิจต่าง ๆ มากมายความสำคัญต่อท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เพราะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็ก แต่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด โดยเฉพาะประชาชนในพื้นที่ชนบท องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชนระดับตำบล หมู่บ้านได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ จึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการความเสี่ยง ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ เพื่อหาวิธีการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น อันจะส่งผลกระทบต่อการทำงานเพื่อลดโอกาสความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในพื้นที่ การบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางที่ใช้ตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ ด้วยการคาดการณ์ล่วงหน้าในกรณีที่มีความเสี่ยงนั้นเกิดขึ้นจริงและนำแนวทางจัดการความเสี่ยงนี้ไปใช้ในดำเนินการ

วิสัยทัศน์(Vision)

“เกษตรยั่งยืน สังคมมีสุข สิ่งแวดล้อมสมดุล ประชาชนมีคั่ง”

พันธกิจ

๑. ปรับปรุงและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการให้ได้มาตรฐาน และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ให้มีระบบเศรษฐกิจที่เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ ส่งเสริมการฝึกอบรมด้านภาษา, ฝีมือ, วิชาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ เตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
๓. ส่งเสริมและพัฒนาด้านสาธารณสุข และสวัสดิการสังคม
๔. ส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น
๕. ส่งเสริมและพัฒนากิจการบริการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. สร้างเสริมชุมชนเข้มแข็ง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และชุมชนเข้มแข็ง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน และพาณิชย์กรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

เป้าประสงค์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ

๑. ระบบการคมนาคม สาธารณูปโภค ด้านแหล่งน้ำได้มาตรฐาน และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๒. คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น เป็นสังคมที่เข้มแข็ง และประชาชนดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพึ่งพาตนเองได้
๓. ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีไทย คงอยู่สืบไป
๔. ชุมชนมีระบบเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง
๕. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสมดุล และยั่งยืนตลอดไป
๖. ชุมชนมีความสงบเรียบร้อย และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ตัวชี้วัด
๑. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ	๑. ร้อยละของจำนวนสิ่งปลูกสร้างที่เพิ่มขึ้น ๒. ร้อยละของอุบัติเหตุลดลง ๓. ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำสำหรับอุปโภค-บริโภค ๔. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน
๒. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และชุมชนเข้มแข็ง	๑. จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการแก้ปัญหาสังคม ๒. จำนวนหมู่บ้านที่มีความเข้มแข็งมากขึ้น ๓. จำนวนประชาชนที่ได้รับการบริการสาธารณสุข ๔. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน
๓. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑. จำนวนประชาชนที่ให้ความสำคัญและร่วมกิจกรรมสำคัญทางศาสนาเพิ่มขึ้น ๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ดำเนินการร้อยละความพึงพอใจของประชาชน
๔. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน และพาณิชย์กรรม	๑. จำนวนครัวเรือนที่มีรายได้เพิ่มขึ้น ๒. จำนวนเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานที่เพิ่มขึ้น
๕. ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. ร้อยละของขยะมูลฝอยที่ลดลง ๒. จำนวนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการฟื้นฟูมากขึ้น ๓. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน
๖. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	๑. จำนวนการก่ออาชญากรรมลดลง ๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ดำเนินการ ๔. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชน

ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ค่าเป้าหมาย
๑. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ	๑. ก่อสร้างถนนเพิ่มขึ้น ปีละ ๒ สาย ๒. ซ่อมแซมถนน ปีละ ๒ สาย ๓. ก่อสร้างทางระบายน้ำเพิ่มขึ้น ปีละ ๑ แห่ง ๔. พัฒนาระบบประปาเพิ่มขึ้น ปีละ ๑ แห่ง ๕. ขยายเขตไฟฟ้า/ไฟฟ้าส่องสว่างเพิ่มขึ้น ปีละ ๑ แห่ง ๖. ขุดลอกคลองปีละ ๑ ครั้ง ระยะทางไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร ๗. ขุดลอกทางระบายน้ำปีละ ๑ ครั้ง หรือระยะทางไม่น้อยกว่า ๓๐๐ เมตร

<p>๒. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และชุมชนเข้มแข็ง</p>	<p>๑. จัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ปีละ ๒ ครั้ง ๒. จัดอบรมให้ความรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ปีละ ๒ ครั้ง ๓. จัดการแข่งขันกีฬา ปีละ ๑ ครั้ง ๔. จัดซื้ออุปกรณ์สำหรับปฏิบัติงานราชการ ปีละ ๕ ชิ้น ๕. จัดอบรมเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารราชการ ปีละ ๑ ครั้ง</p>
<p>๓. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>	<p>๑. จัดกิจกรรมเพื่อสืบสานประเพณี วัฒนธรรมอันดี ปีละ ๓ ครั้ง ๒. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพิธีทางศาสนา ปีละ ๒ ครั้ง ๓. สนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ปีละ ๒ แห่ง</p>
<p>๔. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน และพาณิชย์กรรม</p>	<p>๑. จัดอบรมเพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพของกลุ่มสตรี ปีละ ๒ ครั้ง ๒. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการลงทุนในตำบลหนองโพ ปีละ ๑ ครั้ง</p>
<p>๕. ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๑. จัดกิจกรรมรณรงค์การกำจัด/คัดแยกขยะ ปีละ ๑ ครั้ง ๒. จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ปีละ ๑ ครั้ง</p>
<p>๖. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย</p>	<p>๑. จัดกิจกรรมเพื่อแสดงความจงรักภักดี และสร้างความปรองดอง ปีละ ๔ ครั้ง ๒. จัดอบรมให้ความรู้งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ปีละ ๑ ครั้ง ๓. จัดซื้ออุปกรณ์เพื่อช่วยเหลือ/บรรเทาสาธารณภัย ปีละ ๑ ครั้ง</p>

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
๑. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ	๑) พัฒนาระบบคมนาคม การจราจร และการขนส่ง ๒) พัฒนาระบบการระบายน้ำ ๓) พัฒนาระบบแหล่งน้ำอุปโภค-บริโภค การเกษตร ตลอดจนการป้องกันน้ำท่วม และภัยแล้ง ๔) พัฒนาระบบไฟฟ้าสาธารณะ และไฟฟ้าส่องสว่าง ๕) พัฒนาระบบการสื่อสารและโทรคมนาคม
๒. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และชุมชนเข้มแข็ง	๑) ส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการแก้ไขปัญหาสังคม ๒) ส่งเสริมระบบการศึกษา การเรียนรู้ และข้อมูลข่าวสาร ๓) ส่งเสริมการสาธารณสุข สวัสดิการสังคม การกีฬา และนันทนาการ ๔) ส่งเสริมอาชีพและการดำเนินงานตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๕) การพัฒนาองค์กรและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
๓. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ๒) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ๓) ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม, ภูมิปัญญาท้องถิ่น และประเพณีท้องถิ่น
๔. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน และพาณิชย์กรรม	๑) การวางแผน การประสานแผนและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ๒) ส่งเสริมการลงทุน และพาณิชย์กรรมในท้องถิ่น ๓) ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน การพาณิชย์และการเสริมสร้างความเข้มแข็งในภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม ๔) การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๕. ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑) พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นมาใช้เป็นฐานการผลิตทางการเกษตร ๒) ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการจัดการปัญหาขยะในท้องถิ่น ๓) ส่งเสริมการอนุรักษ์ บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และการเพิ่มพื้นที่สีเขียว
๖. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	๑) สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ๒) ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของประชาชนเพื่อความเป็นพลเมือง ๓) การรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย ๔) ส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

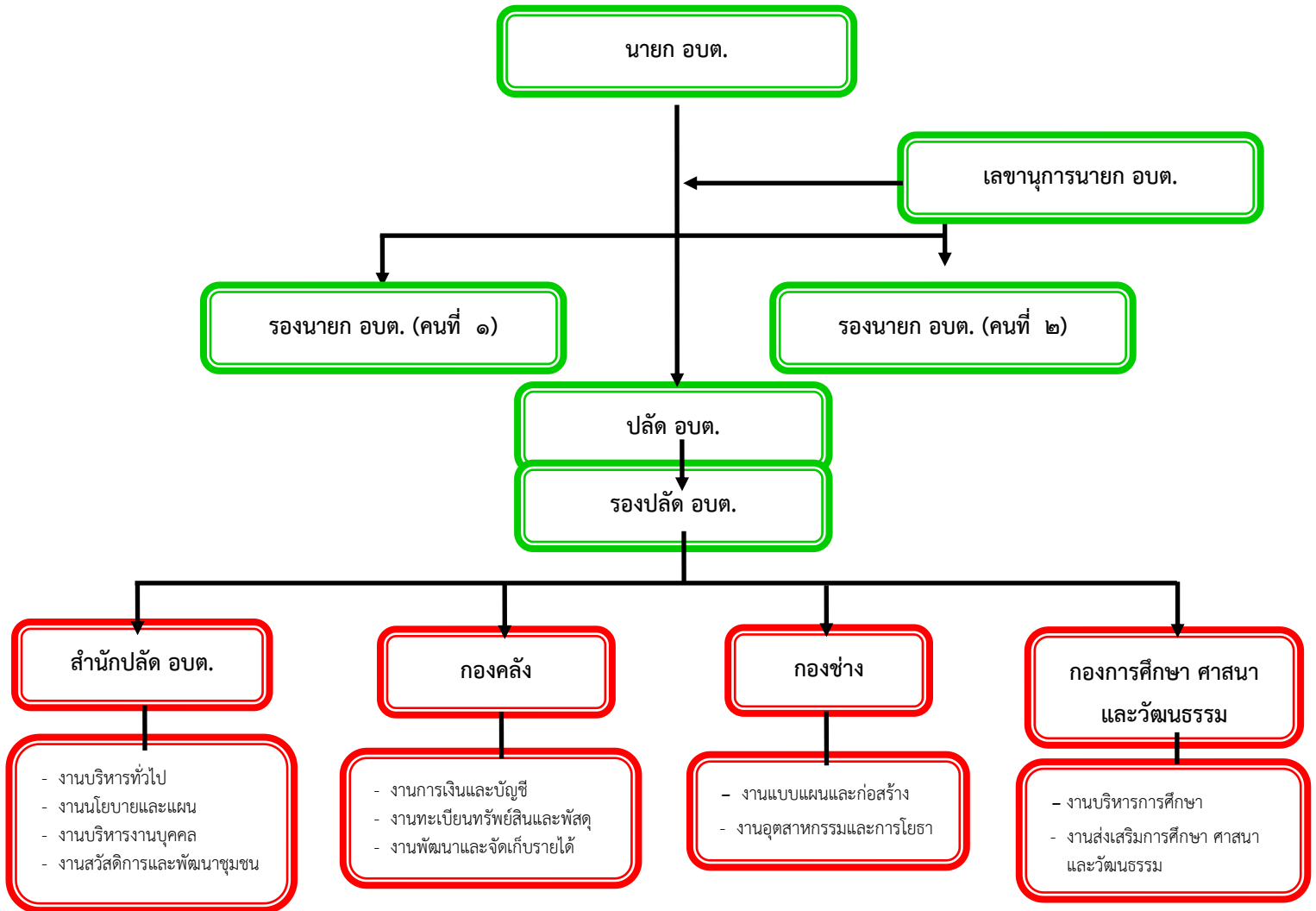
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า **“เกษตรยั่งยืน สังคมมีสุข สิ่งแวดล้อมสมดุล ประชาชนมีศักดิ์”** โดยมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดราชบุรี และยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดราชบุรี ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น ดังนี้

๑. พัฒนาสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ
๒. พัฒนาคุณภาพสังคมให้เกิดความน่าอยู่ และพัฒนาความเข้มแข็งให้ชุมชน
๓. สืบสานวัฒนธรรม และประเพณีอันดีงามให้คงอยู่สืบไป
๔. พัฒนาและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชน
๕. ส่งเสริมเศรษฐกิจ และพัฒนารายได้สู่ชุมชน
๖. รักษาความสงบเรียบร้อย และดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

โครงสร้างหน่วยงาน

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ ได้กำหนดภารกิจหลักและภารกิจรองที่จะดำเนินการ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลได้กำหนดตำแหน่งของพนักงานส่วนตำบลให้ตรงกับภารกิจและในระยะแรกการกำหนดโครงสร้างส่วนราชการที่จะรองรับการดำเนินการตามภารกิจนั้นอาจกำหนดเป็นภารกิจอยู่ในงาน หรือกำหนดเป็นฝ่าย เพื่อให้การบริหารงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสอดคล้องกับการปฏิบัติงาน เน้นความยืดหยุ่น กระจายอำนาจในการบริหารจัดการ มีความคล่องตัวและชัดเจน องค์การบริหารส่วนตำบล จึงได้ทบทวนโครงสร้างของแต่ละส่วนราชการ และมีการปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับบุคลากรที่มีอยู่ในกรอบอัตรากำลัง และสอดคล้องกับภารกิจหน้าที่ ดังนี้

โครงสร้างส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ

บทที่ ๒

การบริหารจัดการความเสี่ยง

ตามแนวทางการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ได้ให้ความสำคัญกับ “การบริหารจัดการความเสี่ยง” ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ในการผลักดันให้ภาครัฐมีผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง (High Performance Organization : HPO) และเป็นกระบวนการที่สำคัญในการเน้นความสำคัญ หรือชี้ให้เห็นความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อกิจกรรมที่องค์กรต้องดำเนินการให้บรรลุตามเป้าประสงค์และประเด็นยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ การบริหารจัดการความเสี่ยง โดยการกำหนดนโยบาย แนวทาง และกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติวินัยการเงินของคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ ที่บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นสิ่งที่มีผู้บริหารและพนักงานทุกคนขององค์กรต้องให้ความสำคัญและถือปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงฉบับนี้จัดทำโดยอ้างอิงกรอบหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการตามแนวทาง COSO (COSO ERM Integrated Framework) โดยอยู่ภายใต้กรอบหลักเกณฑ์ดังกล่าวที่กระทรวงการคลังที่กำหนด

การบริหารความเสี่ยงที่ดี คือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายภายในองค์กรได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ ตรวจสอบ ประเมินความเสี่ยงและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับองค์กรอยู่เสมอ รวมทั้งร่วมกันวางแผนป้องกัน และควบคุมให้เหมาะสมกับภารกิจ เพื่อลดสภาพปัญหาหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น และสร้างความเสียหายหรือความสูญเสียให้กับองค์กรได้ เพื่อเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินแผนงาน/ โครงการที่สำคัญซึ่งต้องครอบคลุมความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล ในการป้องกันข้อผิดพลาด หรือลดโอกาสที่จะทำ ให้องค์กรเกิดความเสียหายหรือล้มเหลว โดยให้ระดับความเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้และมีการติดตามประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามแนวทางการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงตามแนวทาง COSO เพื่อเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินแผนงาน/โครงการที่สำคัญซึ่งต้องครอบคลุมความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล การบริหารจัดการความเสี่ยง จึงมีความสำคัญ และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะป้องกันและควบคุมปัญหาในด้านต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและส่งผลกระทบต่อกรอบการปฏิบัติราชการ

ดังนั้น เพื่อให้มีการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรกำหนดผู้รับผิดชอบให้เป็นไปตาม ข้อ ๔ ของหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานของรัฐที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีผู้รับผิดชอบ ซึ่งต้องประกอบด้วยฝ่ายบริหารและบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำยุทธศาสตร์และบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานของรัฐดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ ไม่ควรเป็นผู้ตรวจสอบภายในของหน่วยงานของรัฐ เพื่อดำเนินการตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามข้อ ๕ ของหลักเกณฑ์ดังกล่าว ประกอบด้วยการจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง การติดตามผลการบริหารจัดการความเสี่ยง การจัดทำรายงานผลตาม

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง และการพิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวิสัยทัศน์ป้องกันรักษาและส่งเสริมให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร โดยมุ่งเน้นให้ทุกกระบวนการดำเนินงานด้วยความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ ส่งผลดีต่อภาพลักษณ์และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ทั้งนี้ ในปัจจุบันการบริหารจัดการความเสี่ยงจำเป็นต้องดำเนินการให้ครอบคลุมตามหลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี หรือหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) อันประกอบด้วย ๑๐ หลักคือ

๑. หลักการตอบสนอง (Responsiveness)
๒. หลักประสิทธิผล (Effectiveness)
๓. หลักประสิทธิภาพ/คุ้มค่า (Efficiency/Value for money)
๔. หลักความเสมอภาค (Equity)
๕. หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented)
๖. หลักการตรวจสอบได้/มีภาระรับผิดชอบ (Accountability)
๗. หลักเปิดเผย/โปร่งใส (Transparency)
๘. หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization)
๙. หลักการมีส่วนร่วม (Participation)
๑๐. หลักนิติธรรม (Rule of Law)

เป็นหลักที่นำมาใช้ บริหารงานในปัจจุบันอย่างแพร่หลาย ช่วยส่งเสริมให้องค์กรดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างศรัทธาและ ความเชื่อมั่นองค์กรให้แก่บุคคลภายนอกและทำให้เกิดการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง อันจะส่งผลให้การปฏิบัติงานตามโครงการและภารกิจบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การบริหารจัดการความเสี่ยงยังมีส่วนช่วยให้เกิดการพัฒนาความสัมพันธ์ ระหว่างองค์กรและภายในองค์กร นำมาซึ่งการประสานการทำงาน การติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและความร่วมมือ ในการดำเนินการต่างๆ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายในการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป

นิยามการบริหารจัดการความเสี่ยง

การบริหารจัดการความเสี่ยง หมายความว่า กระบวนการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้หน่วยงานของรัฐ

ความเสี่ยง หมายความว่า ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น และเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

ทั้งนี้ การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการในทุกระดับของหน่วยงานของรัฐ และอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การระบุความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง และการตอบสนองความเสี่ยง โดยหน่วยงานของรัฐต้องจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง และต้องมีการสื่อสารแผนบริหารจัดการความเสี่ยงกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ต้องมีการติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยงและทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ และมีการรายงานการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานต่อผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยปีละครั้ง

ที่มา : หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒

ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) หมายถึง ต้นเหตุ หรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นที่ไหน เมื่อใด เกิดขึ้นได้อย่างไร ทั้งนี้ สาเหตุของความเสียหายที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง

กระบวนการบริหารความเสี่ยง (Risk Management Process) เป็นกระบวนการที่ใช้ในการระบุ วิเคราะห์ ประเมิน และจัดระดับความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จของกระบวนการทำงานของหน่วยงานหรือขององค์กร รวมทั้งการบริหาร/จัดการความเสี่ยงโดยกำหนดแนวทางการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้จะสำเร็จได้ ต้องมีการสื่อสารให้คนในองค์กรมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการบริหารความเสี่ยงในทิศทางเดียวกัน ตลอดจนควรมีการจัดทำระบบสารสนเทศ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ประเมินความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการระบุ วิเคราะห์ ความเสี่ยง และจัดลำดับความเสี่ยง โดยประเมินจากโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) และผลกระทบ (Impact) โอกาสที่จะเกิด (Likelihood) หมายถึง ความถี่หรือโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงผลกระทบ (Impact) หมายถึง ขนาดของความรุนแรงของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง

ระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) หมายถึง สถานะของความเสี่ยงที่ได้จากการประเมินโอกาสและผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยง สามารถแบ่งเป็นได้หลายระดับ เช่น สูงมาก สูง ปานกลาง และต่ำ เป็นต้น

การบริหารความเสี่ยง/การจัดการความเสี่ยง (Risk Management) หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการให้โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ซึ่งการจัดการความเสี่ยงมีหลายวิธี

- การยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptance) เป็นการยอมรับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเนื่องจากไม่คุ้มค่าในการจัดการควบคุมหรือป้องกันความเสี่ยง
- การลด/การควบคุมความเสี่ยง (Risk Reduction) เป็นการปรับปรุงระบบการทำงาน หรือการออกแบบวิธีการทำงานใหม่ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิด หรือลดผลกระทบ ให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้
- การกระจายความเสี่ยง หรือการโอนความเสี่ยง (Risk Sharing) เป็นการกระจายหรือถ่ายโอนความเสี่ยงให้ผู้อื่นช่วยแบ่งเบาความรับผิดชอบไป เช่น การทำประกัน การใช้บริการจากภายนอก (Outsource) เป็นต้น
- การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance) เป็นการจัดการความเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูงมากและหน่วยงานไม่อาจยอมรับได้ จึงต้องตัดสินใจยกเลิกโครงการ/กิจกรรมนั้นไป
- การควบคุม (Control) หมายถึง นโยบาย แนวทาง หรือขั้นตอนปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งกระทำเพื่อลดความเสี่ยง และทำให้การดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ แบ่งได้หลายประเภท
- การควบคุมเพื่อป้องกัน (Preventive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก เช่น การอนุมัติ การจัดโครงสร้างองค์กร การแบ่งแยกหน้าที่การควบคุมการเข้าถึงเอกสาร ข้อมูล ทรัพย์สิน เป็นต้น

- การควบคุมเพื่อให้ตรวจพบ (Detective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อค้นพบข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว เช่น การสอบทาน การวิเคราะห์ การตรวจนับ การรายงานข้อบกพร่อง เป็นต้น

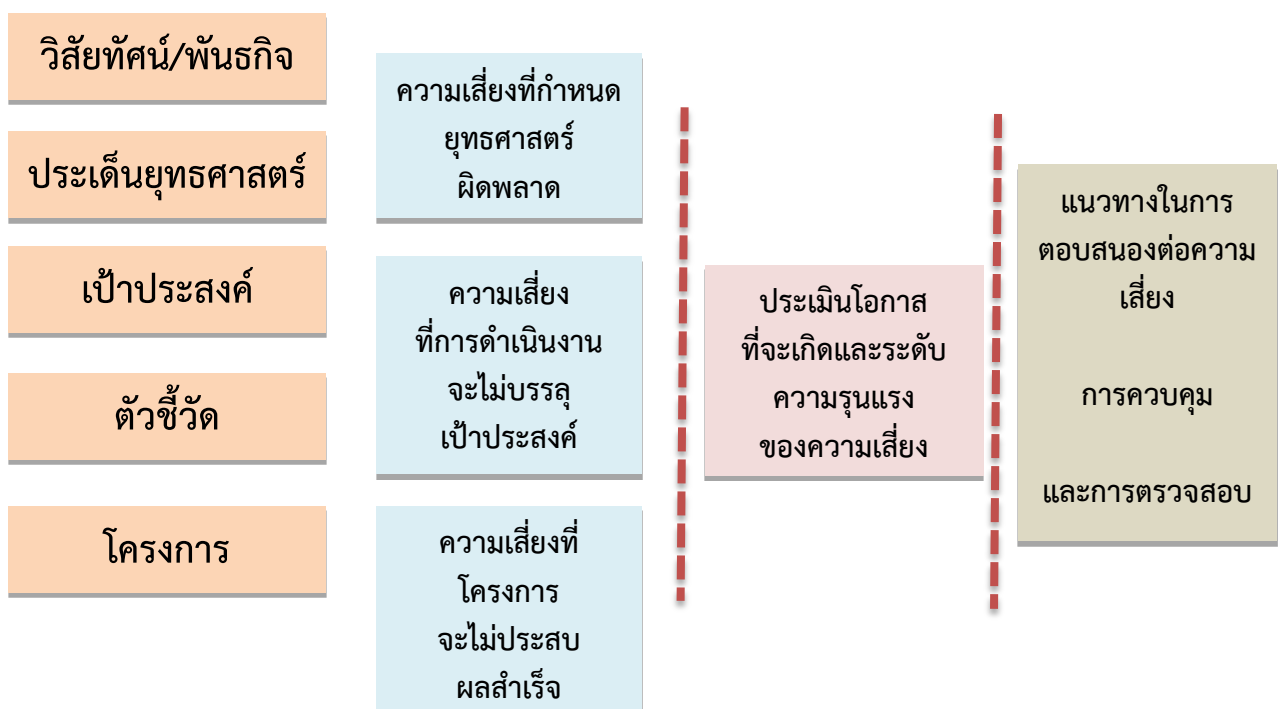
- การควบคุมโดยการชี้แนะ (Directive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การให้รางวัลแก่ผู้มีผลงานดี เป็นต้น

- การควบคุมเพื่อการแก้ไข (Corrective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง หรือเพื่อหาวิธีการแก้ไขไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต เช่น การจัดเตรียมเครื่องมือดับเพลิงเพื่อช่วยลดความรุนแรงของความเสียหายให้น้อยลงหากเกิดไฟไหม้ เป็นต้น

การจัดการความเสี่ยงต่าง ๆ เพื่อให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ (Risk Appetite) การจัดการความเสี่ยงต้องมองปัญหาความเสี่ยง แบบองค์รวม ดังนั้น การจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสมจะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากผู้บริหารและผู้ปฏิบัติการจากทุกระดับร่วมกัน พิจารณาทั้งความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเห็นพ้องร่วมกันทั่วทั้งองค์กร จึงจะสามารถควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร (Enterprise Risk Management) คือ กระบวนการที่เป็นระบบในการบริหารจัดการ และควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อลดมูลเหตุของโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหายจากการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามแผน เพื่อให้ระดับของความเสี่ยงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ในอนาคตอยู่ในระดับที่องค์กรสามารถยอมรับได้ควบคุมได้และตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบ โดยการคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมาย ทั้งในด้านกลยุทธ์ การปฏิบัติตามกฎระเบียบ นโยบาย ข้อบังคับ ข้อมูลทางการเงินและไม่ใช้ทางการเงิน และการปฏิบัติงาน รวมถึงเรื่องอื่น ๆ เช่น ชื่อเสียงขององค์กร เป็นต้น โดยได้รับการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมในการบริหารความเสี่ยงจากหน่วยงานทุกระดับทั่วทั้งองค์กร

ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการความเสี่ยง

การบูรณาการกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงกับกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

การบริหารความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ดำเนินการต่อเนื่องเชื่อมโยงกับกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ต่างๆขององค์กร ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง และให้ดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อลดระดับความรุนแรงตลอดจนมีการติดตามและรายงานผลการบริหารความเสี่ยง โดยจะต้องเป็นการดำเนินการร่วมกันระหว่างหน่วยงานในสังกัด เพื่อให้หน่วยงานสามารถบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการดำเนินงานขององค์กร

การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดแข็ง	จุดอ่อน
<p>๑. ระบบการบริหาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดโครงสร้างภายในที่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจ - การบริหารจัดการยึดหลักธรรมาภิบาล - มีการแบ่งงาน/มอบหมายหน้าที่รับผิดชอบ 	<p>๑. ระบบการบริหาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - กฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ มีการปรับปรุงแก้ไขตลอดเวลา ทำให้ศึกษาไม่ทัน ขาดความชัดเจนในการดำเนินงาน - ปริมาณงานมีมาก บุคลากรมีน้อย มีผลทำให้ผลงานไม่เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร - ประชากรส่วนใหญ่ยังขาดการมีส่วนร่วม - ระบบประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารยังไม่ทั่วถึงและครอบคลุมทั้งตำบล
<p>๒. ระบบข้อมูลและสารสนเทศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการนำข้อมูลไปใช้ในการปฏิบัติงาน 	<p>๒. ระบบข้อมูลและสารสนเทศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดเก็บข้อมูลยังไม่เป็นระบบ
<p>๓. อัตรากำลัง (พนักงานส่วนตำบล/ลูกจ้าง)</p> <ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ - ได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง - มีการกำหนดแผนอัตรากำลังตามโครงสร้าง 	<p>๓. อัตรากำลัง (พนักงานส่วนตำบล/ลูกจ้าง)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขาดแคลนบุคลากรในบางภารกิจ - บุคลากรได้รับมอบหมายงานมากเกินไป
<p>๔. การเงิน/งบประมาณ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การบริหารงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ 	<p>๔. การเงิน/งบประมาณ</p> <ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนาในการขยายตัวจากชนบทเป็นเมือง
<p>๕. ศักยภาพของชุมชน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีกลุ่มต่าง ๆ ในหมู่บ้าน เช่น กลุ่มอาชีพ กลุ่มสตรี และกลุ่มแม่บ้าน - ชุมชนเคร่งครัดในวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น 	<p>๕. ศักยภาพของชุมชน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การรวมกลุ่มยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ - สมาชิกในกลุ่มมีน้อย - การบริหารจัดการไม่เป็นระบบ
<p>๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีแหล่งน้ำธรรมชาติสามารถใช้ประโยชน์ในการเกษตรอย่างทั่วถึง 	<p>๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขาดจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อส่วนรวม ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณสุขปศุสัตว์ สาธารณูปการ เป็นต้น
๒. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่ อบต.
๓. รัฐบาลให้การสนับสนุนนโยบายด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดราชบุรี ที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง ทำให้มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากเดินทางมาจังหวัดราชบุรี
๔. มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ หากมีการเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว
๕. กระแสความขัดแย้งในเรื่องสิ่งแวดล้อมมีน้อย
๖. ระดับความขัดแย้งทางการเมืองมีน้อย
๗. กลุ่มผลประโยชน์มีจำนวนน้อยราย
๘. นักการเมืองส่วนใหญ่จะเป็นคนในพื้นที่
๙. การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในทางการเมืองจะเป็นไปในลักษณะของการประนีประนอม
๑๐. การได้รับการสนับสนุนโครงการต่างๆ จากรัฐบาลตามนโยบาย
๑๑. การสร้างความเข้มแข็งตามระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง
๑๒. การส่งเสริมกิจกรรมแผนชุมชน เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืน

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด

๑. สภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจในระดับประเทศ ในระดับภูมิภาคส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น
๒. ความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ เป็นโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ซึ่งส่วนมากยังเกินศักยภาพของ อบต. ที่จะดำเนินการได้
๓. ปัญหาด้านประชาชนยังขาดความรู้และความเข้าใจในระบบการดำเนินงานและระบบงานของ อบต. และยังขาดความรู้และความเข้าใจในการมีส่วนร่วมในการพัฒนา
๔. ความทันสมัยและกระแสวัตถุนิยมทำให้ประชาชนในท้องถิ่นให้ความสำคัญวัตถุนิยมมากเกินไปจนเกิดความจำเป็น
๕. ประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยในอัตราที่ต่ำ ทำให้อำนาจซื้อและปริมาณการไหลเวียนของสินค้าอยู่ในอัตราที่ต่ำ
๖. ภาวะการลงทุนในภาคเอกชนยังมีน้อย ส่งผลต่อภาพรวมอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
๗. พื้นที่การเกษตรส่วนใหญ่อยู่ในเขตเกษตรน้ำฝน จึงมีความแปรผันของสภาพภูมิอากาศสูงส่งผลให้ผลผลิตทางการเกษตรไม่แน่นอน ขาดความต่อเนื่องและมีอัตราการเสี่ยงสูง
๘. ผลผลิตทางการเกษตรส่วนมากจะมีลักษณะเป็นเกษตรกรรายย่อย ขาดการรวมกลุ่มทำให้แต่ละรายมีผลผลิตไม่มากนัก อยู่กระจัดกระจายยากต่อการควบคุมในด้านคุณภาพของผลผลิต
๙. ไม่มีศูนย์รวมผลผลิตทางการเกษตร และความไม่แน่นอนของราคาสินค้าภาคเกษตรกรรม
๑๐. ประชากรส่วนใหญ่มีความรู้ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงานและมีทางเลือกในการประกอบอาชีพน้อย
๑๑. นโยบายขยายโอกาสทางการศึกษาของรัฐยังไม่ครอบคลุม และทั่วถึง

๑๒. เส้นทางคมนาคมในชุมชนเสียหายบ่อยเนื่องจากรถบรรทุกน้ำหนักมากและส่วนใหญ่จะเป็นถนนลูกรังหินคลุก

๑๓. ในชุมชนบางพื้นที่ขาดแคลนแหล่งน้ำสำหรับการผลิตระบบประปา

๑๔. การขยายตัวของชุมชนและการเพิ่มจำนวนประชากรส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของชุมชน เช่น ปัญหายะมุลง่าย ปัญหาหน้าเสียว และปัญหามลพิษทางอากาศ

๑๕. การแก้ปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนโดยนักรการเมืองท้องถิ่น ส่วนใหญ่จะเน้นเฉพาะในเขตพื้นที่เลือกตั้งของตนเอง มีการมองประเด็นปัญหาในภาพรวมน้อย

๑๖. การปฏิบัติงานภายใต้กฎหมายระเบียบข้อบังคับ เกิดอุปสรรคไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ทันที

๑๗. กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

๑๘. การจัดสรรงบประมาณและระยะเวลาการเบิกจ่ายไม่เหมาะสมกับเวลาดำเนินการ

๑๙. ภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น ตามภารกิจที่ได้รับถ่ายโอน

การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาตามนโยบายการพัฒนาของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ

คณะผู้บริหารได้กำหนดนโยบายการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาในด้านต่างๆ จำนวน ๗ ด้าน ซึ่งได้แถลงต่อที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ ประกอบด้วย

๑. การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

การพัฒนาการเมืองการบริหาร เพื่อให้บรรลุตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ ที่ได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น ให้ความสำคัญอิสระแก่ท้องถิ่น ในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การเงิน การคลัง การบริหารงานบุคคล ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามภารกิจที่เพิ่มขึ้นขององค์การบริหารส่วนตำบล ตลอดจนการเสริมสร้างจิตสำนึกของพนักงานและลูกจ้างในการบริการประชาชน ให้ได้รับความสะดวกรวดเร็วและเกิดความพึงพอใจ ดังนี้

๑) พัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ ให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาลที่มีหลักการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี และเป็นหน่วยบริการสังคมที่ดี มีมาตรฐานด้วยการส่งเสริม สร้างความร่วมมือประสานงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องสร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพและยกระดับแก่สมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานและลูกจ้าง ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลอันสำคัญของตำบลหนองโพ พร้อมทั้งสร้างเสริมกระบวนการพัฒนาระบบการบริการสาธารณะที่ดีมีมาตรฐาน สร้างความสะดวกลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน สร้างบุคลากรให้มีคุณภาพและมีจิตสำนึกในการให้บริการเพื่อรองรับการบริการแต่ละด้านให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

๒) ส่งเสริมสนับสนุนการขับเคลื่อนองค์กรชุมชนและคณะกรรมการชุมชนที่ดำเนินกิจกรรมและโครงการต่างๆ โดยชุมชนและเพื่อชุมชนรวมทั้งการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน เพื่อพัฒนาระดับการขับเคลื่อนไปสู่ทิศทางของเมืองน่าอยู่ ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน

๓) ส่งเสริมสนับสนุนการประสานงานเพื่อก่อให้เกิดการสร้างเครือข่ายการทำงานทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่และพื้นที่อื่นๆ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน

๔) เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บและพัฒนารายได้ให้มีความทั่วถึง และเป็นธรรม รั้งฟังความคิดเห็นจากประชาชนตามครรลองระบอบประชาธิปไตย ตั้งแต่เริ่มกระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ โปร่งใสและปฏิบัติงานอย่างมีระบบ

๒. นโยบายด้านการพัฒนาสังคม

พัฒนาศักยภาพของประชาชนในตำบล ทั้งในด้านการศึกษา สาธารณสุขและการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ดังนี้

๑) รณรงค์ส่งเสริมกระบวนการสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม การสร้างวินัย และจิตสาธารณะของคนในชุมชน

๒) ส่งเสริม สนับสนุน อำนวยความสะดวกแก่การดำเนินงานด้านสวัสดิการสงเคราะห์เปี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถพึ่งตนเองได้ รวมทั้งได้รับการช่วยเหลือและได้รับการบริการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการกีฬาและลานกีฬาหมู่บ้าน เพื่อสุขภาพอนามัยที่ดีของประชาชน ให้เด็กและเยาวชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ สนับสนุนให้มีการแข่งขันกีฬา เพื่อก่อให้เกิดความรัก ความสามัคคีและปลูกฝังค่านิยมที่ดีต่อการกีฬา

๔) ป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหาเสพติดให้หมดไปจากพื้นที่ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ เอกชนที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันป้องกันและแก้ปัญหาอย่างใกล้ชิด เสริมสร้างความเข้มแข็งความเข้าใจที่ถูกต้องให้แก่สถาบันครอบครัว

๕) ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาสังคมที่สอดคล้องกับทิศทางของการสร้างสุขภาวะแบบองค์รวม และการสร้างสังคมที่อยู่ดีมีสุข มีความเป็นชุมชนน่าอยู่ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นตลอดเวลา

๓. นโยบายด้านการพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

การส่งเสริมและสนับสนุนด้านการปฏิรูปการศึกษาตามเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งความรู้ ประชาชนทุกคนได้รับโอกาสเท่าเทียมกันที่จะเรียนรู้และฝึกอบรมได้ตลอดชีวิต มีปัญหาเป็นทุนไว้สร้างงาน สร้างรายได้ และนำพาท้องถิ่นให้รอดพ้นจากวิกฤตเศรษฐกิจและสังคม โดยยึดหลักการศึกษารสร้างชาติ สร้างคนและสร้างงาน ตลอดจนการส่งเสริมสนับสนุนด้านศาสนา ศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ดังนี้

๑) ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษาที่ทันสมัย ทันโลก ทันเหตุการณ์

๒) สนับสนุนส่งเสริมการรักษาขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น พัฒนาแหล่งวัฒนธรรมให้เป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งรายได้ของประชาชนในพื้นที่

๔. นโยบายด้านการพัฒนาสาธารณสุขและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

การสร้างภูมิคุ้มกันทางด้านสุขภาพ ตามแนวทางของกฎหมายสุขภาพแห่งชาติรวมทั้งการช่วยกันรณรงค์ให้เกิดการพัฒนา และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางด้านสุขภาพอนามัย เพื่อสร้างเสริมสุขภาพและลดปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพ ดังนี้

๑) เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์แข็งแรง และมีสุขภาพจิต ที่ดี การดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน โดยประชาชนเพื่อประชาชน

๒) ส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมด้านการสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนและการบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก รวดเร็ว เป็นธรรม

๓) สนับสนุนการควบคุมป้องกันการเผยแพร่ระบาดของโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อที่อันตรายต่อคนและสัตว์ โดยการสร้างขีดความสามารถในการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมและดูแลรักษาอย่างเป็นระบบ เชื่อมโยงกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๔) ส่งเสริมสนับสนุนงานสุขภาพอนามัยและการจัดการสุขภาวะภาคประชาชน โดยผ่านกลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)

๕. นโยบายด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

ในสภาวะการณ์ปัจจุบัน ซึ่งเกิดความถดถอยทางเศรษฐกิจ การส่งเสริม การพัฒนาทางเศรษฐกิจภายในท้องถิ่นเป็นการสนับสนุนและเพิ่มศักยภาพของกลุ่มให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน ดังนี้

๑) สนับสนุนส่งเสริมกลุ่มอาชีพให้เติบโตและเข้มแข็ง เพื่อพัฒนาศักยภาพของกลุ่มให้มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน พัฒนาอาชีพที่เหมาะสมกับสภาวะแวดล้อมของท้องถิ่น

๒) สนับสนุนส่งเสริมด้านการเกษตร กระบวนการเรียนรู้ภาคการเกษตร อุตสาหกรรมการเกษตรควบคู่กับการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยการใช้เกษตรอินทรีย์

๓) สร้างรายได้และลดรายจ่ายในครัวเรือน ส่งเสริม สนับสนุน ขยายเครือข่าย เพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการในพื้นที่

๔) ส่งเสริมกิจกรรมที่สอดคล้องตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๖. นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

พัฒนาโครงสร้างและสภาพแวดล้อมของตำบลเพื่อส่งเสริมศักยภาพเศรษฐกิจและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและวางรากฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการเป็นศูนย์กลางในการให้บริการ ดังนี้

๑) พัฒนาระบบการก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาสาธารณูปโภคต่างๆ การขยายเขตไฟฟ้า และติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะให้ทั่วถึงทุกพื้นที่ ประชาชนมีไฟฟ้าในครัวเรือนใช้ตามความเหมาะสม

๒) เสริมสร้างมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังในชุมชนให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ โดยการก่อสร้างและปรับปรุงท่อระบายน้ำ รางระบายน้ำ รวมถึงระบบระบายน้ำเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมขังอย่างเป็นระบบ

๓) ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งน้ำสำหรับประชาชนได้อุปโภค บริโภค โดยการพัฒนาแหล่งน้ำที่มีอยู่เดิมให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า

๗. นโยบายด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นปัจจัยเกื้อหนุนในการดำรงชีวิต เพื่อเอื้ออำนวยต่อความสมดุลของระบบนิเวศวิทยา เพื่อยกระดับคุณภาพและสนับสนุนการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ดังนี้

๑) รมณรงค์ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกสาธารณะทางด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้แก่ประชาชนและชุมชน

๒) สนับสนุนส่งเสริมให้ชุมชนมุ่งรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชนและสถานที่ต่างๆ ในตำบลให้เป็นเมืองน่าอยู่

๓) ส่งเสริมสนับสนุนการเฝ้าระวัง และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการควบคุมและกำจัดมลภาวะที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิตของประชาชน

๔) ส่งเสริมสนับสนุน กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขับเคลื่อนการจัดทำโครงการและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่มุ่งไปสู่การลดสถานะโลกร้อน

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ตามประเด็นการพัฒนาระบบองค์การบริหารส่วนตำบล

ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและแหล่งน้ำ

๑. ปัญหาการคมนาคม เนื่องจากถนนภายในหมู่บ้านเป็นหลุมเป็นบ่อชำรุดเสียหายทำให้การคมนาคมไม่สะดวกการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรล่าช้า

๒. ปัญหาไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอ ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓. ปัญหาน้ำเน่าเสียในลำคลองอันเกิดจากน้ำเสียจากฟาร์มเลี้ยงสัตว์ ทำให้คุณภาพของน้ำต่ำกว่ามาตรฐาน จึงไม่สามารถนำมาใช้อุปโภค - บริโภคหรือเลี้ยงสัตว์ได้

๔. ปัญหาน้ำท่วมขังในพื้นที่เกษตรกรรมเนื่องจากลักษณะทางกายภาพซึ่งเป็นที่ราบลุ่ม และการขุดดินถมดินที่กีดขวางเส้นทางน้ำ

๕. การจราจรและการจัดการขนส่งยังไม่ดีเท่าที่ควร

๖. พัฒนาการใช้ที่ดิน

ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

๑) ปัญหารายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมที่มีต้นทุนในการผลิตสูงแต่ขายผลผลิตได้ในราคาตกต่ำ ทำให้ต้องกู้ยืมเงินก่อให้เกิดปัญหาหนี้สินครัวเรือนและความยากจน

๒) ปัญหาการขาดแหล่งเงินทุนที่มีจำนวนจำกัดไม่เพียงพอกับความต้องการของกลุ่ม

๓) ปัญหาการรวมกลุ่มอาชีพเนื่องจากยังไม่เห็นความสำคัญของการรวมกลุ่มเพื่อการต่อรอง

๔) ปัญหาการขาดความรู้ในการประกอบอาชีพอื่น

๕) ปัญหาไม่มีจุดกระจายสินค้าและศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ

๖) เพิ่มผลผลิต มูลค่าและการจำหน่ายสินค้าด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม ผลผลิตทางการเกษตรส่วนมากจะมีลักษณะเป็นเกษตรกรรายย่อย ขาดการรวมกลุ่มทำให้แต่ละรายมีผลผลิตไม่มากนัก อยู่กระจัดกระจายยากต่อการควบคุมในด้านคุณภาพของผลผลิต

๗) เพิ่มประสิทธิภาพและความเข้มแข็งของเศรษฐกิจชุมชน

๘) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและบริการ

๙) ไม่มีศูนย์รวมผลผลิตทางการเกษตร และความไม่แน่นอนของราคาสินค้าภาคเกษตรกรรม

๑๐) ประชากรส่วนใหญ่มีความรู้ต่ำ ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงาน และมีทางเลือก

ในการประกอบอาชีพน้อย

ปัญหาด้านสังคม

๑) ปัญหาในการคมนาคมสัญจร เกิดจากความประมาทของผู้ขับขี่ สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม รวมทั้งเครื่องหมายหรือสัญญาณจราจรไม่เพียงพอ

๒) ปัญหาการขาดสวัสดิการของผู้ด้อยโอกาสทางสังคมไม่ทั่วถึง

๓) ปัญหาด้านสาธารณะภัยต่าง ๆ

๔) ปัญหาด้านความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอันเกิดจากไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอ

๕) ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง

ปัญหาด้านสาธารณสุข

- ๑) ปัญหาด้านสุขภาพและอนามัย ประชาชนยังได้รับบริการด้านอนามัยและสาธารณสุขไม่เพียงพอ เนื่องจากเครื่องมือหรืออุปกรณ์ทางการแพทย์ไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย
- ๒) ปัญหาสุขภาพลักษณะในบ้านเนื่องจากสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการอยู่อาศัย
- ๓) ปัญหาโรคติดต่อเนื่องจากพาหนะนำโรค เช่น ยุง แมลงวัน ฯลฯ ก่อให้เกิดการแพร่ระบาด
- ๔) ปัญหาโรคติดต่อโรคระบาด และความไม่เพียงพอของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข

ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- ๑) ปัญหาการศึกษาต่อเนื่องอยู่ในระดับที่ลดลง จำนวนนักเรียนที่จบการศึกษาภาคบังคับและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีจำนวนลดลง เนื่องจากในพื้นที่มีโรงงานอุตสาหกรรมจึงเกิดตลาดแรงงาน
- ๒) ปัญหาการขาดแคลนวัสดุและสื่อการเรียนการสอนสำหรับโรงเรียนหรือศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตพื้นที่
- ๓) ปัญหาขาดการส่งเสริมสนับสนุนเด็กและเยาวชนในการบำรุงรักษา สืบสานวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น
- ๔) ปัญหาการขาดความรู้และไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศเพื่อนบ้านในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๕) ป้องกันและแก้ไขปัญหา เด็ก เยาวชน และครอบครัว รวมถึงการจัดปัญหายาเสพติด
- ๖) พัฒนาคูณภาพการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐาน
- ๗) ส่งเสริมกระบวนการจัดการองค์ความรู้ รักษาสืบทอดประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของชาติและท้องถิ่น

ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๑) ปัญหาด้านขาดการสร้างจิตสำนึก ความตระหนักเผื่อระวังและป้องกัน บำบัดฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๒) ปัญหาความเสื่อมโทรมของธรรมชาติเนื่องจากมลพิษทางสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น น้ำเสีย กลิ่น เสียงรบกวน มีวัชพืชปกคลุม ฯลฯ อันเกิดจากมนุษย์และกลุ่มอุตสาหกรรมเป็นสำคัญ
 - ๓) ปัญหาการบุกรุกและถือครองที่ดินสาธารณะ
 - ๔) ปัญหาการกร่อนที่ดินทำกิน ทรัพยากรป่าไม้ถูกทำลายและแหล่งน้ำเน่าเสีย
 - ๕) สนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
- ๖) ส่งเสริมการจัดมลพิษด้วยกระบวนการธรรมชาติและชีวบำบัดหรือกระบวนการอื่นที่เหมาะสม
- ๗) การขยายตัวของชุมชน และการเพิ่มจำนวนประชากร ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมชุมชน เช่น ปัญหาขยะมูลฝอย ปัญหาน้ำเสีย และปัญหามลพิษทางอากาศ

ปัญหาด้านการเมืองและการบริหาร

- ๑) ปัญหาการขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของรัฐที่มีต่อประชาชน
- ๒) ปัญหาการขาดความร่วมมือจากประชาชนในการส่งเสริมหรือการมีส่วนร่วมตามระบอบประชาธิปไตย
- ๓) ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง
- ๔) ปัญหาการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานที่ทันสมัย
- ๕) ปัญหาด้านการสื่อสารซึ่งอาจก่อให้เกิดความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน

ผลการวิเคราะห์ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาทางกายภาพในมิติพื้นที่

การผังเมือง หมายความว่า การวาง จัดทำและดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองรวมและผังเมืองเฉพาะในบริเวณเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาเมืองในอนาคต และการกำหนดแนวทางดังกล่าวยังต้องคำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสวยงาม การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน ความปลอดภัย สวัสดิภาพของสังคม สิ่งแวดล้อม ตลอดจนการดำรงรักษาหรือบูรณะสถานที่ที่มีคุณค่าทางศิลปกรรม สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์และโบราณคดีอีกด้วย

การวางผังเมืองมีประโยชน์

๑. ทำให้เมืองหรือชุมชนมีความสวยงามเจริญเติบโตอย่างมีระเบียบแบบแผนและถูกสุขลักษณะ
๒. เพื่อวางแนวทางการพัฒนาเมืองหรือชุมชนให้มีระเบียบ โดยวางผังโครงการคมนาคมและขนส่งให้สัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ที่ดินในอนาคต
๓. ทำให้ประชาชนมีความปลอดภัยในการอยู่อาศัย
๔. ส่งเสริมเศรษฐกิจของเมืองหรือชุมชน
๕. ส่งเสริมสภาพแวดล้อมของเมืองหรือชุมชนให้มีที่โล่งเว้นว่าง มีสวนสาธารณะ มีที่พักผ่อนหย่อนใจ
๖. ดำรงรักษาสถานที่ที่มีคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมประวัติศาสตร์และโบราณคดี
๗. บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและภูมิประเทศซึ่งดงามทั้งในเขตเมืองและชนบท

ประชาชนควรมีส่วนเกี่ยวข้องกับผังเมือง

ผังเมืองเป็นเครื่องช่วยสนับสนุนให้รัฐและเอกชนบรรลุวัตถุประสงค์ต่างๆ ในการพัฒนาเมืองร่วมกัน ปัจจัยสำคัญที่มีส่วนร่วมในการทำให้เป้าหมายต่างๆ กลายเป็นจริงขึ้นมา ได้แก่ การสนับสนุนทางด้านการงบประมาณและการที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางผังเมืองนั้น แต่เนื่องจากขั้นตอนในการวางผังเมืองมีความสลับซับซ้อน จึงต้องใช้เวลาในการดำเนินการตั้งแต่ต้นจนจบ กฎหมายได้กำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ดังนี้

๑. เมื่อจะมีการวางผังเมืองรวม ณ ท้องที่ใดตามกฎหมายระบุให้ต้องมีการปิดประกาศเพื่อแจ้งให้ประชาชนได้ทราบว่าจะมีการวางและจัดทำผังเมือง ณ ท้องที่นั้น ประชาชนในท้องที่ดังกล่าวสามารถมีส่วนร่วมในการดำเนินการได้ โดยการให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการวางและจัดทำผังเมืองนี้พอจะเปรียบเทียบกับงานออกแบบบ้านได้ว่าประชาชนในท้องที่ที่จะวางผังก็คือ เจ้าของบ้านหรือผู้ใช้อาคาร ซึ่งควรจะชี้แจงความต้องการต่างๆ ของข้อมูลสมาชิกในครอบครัวให้สถาปนิกทราบ เพื่อจะได้เป็นแนวนโยบายในการออกแบบให้ถูกวัตถุประสงค์ในการใช้สอยอาคารของเจ้าของนั่นเอง

๒. ในระหว่างการวางผัง ซึ่งจะต้องมีการสำรวจเก็บข้อมูล วิเคราะห์ วิจัย เจ้าหน้าที่ผู้วางผังจะเข้าพบคณะที่ปรึกษาผังเมืองรวม ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานประกอบด้วยผู้แทนองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นผู้แทนส่วนราชการต่างๆ และบุคคลอื่นๆ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของตัวแทนประชาชน เพื่อขอทราบแนวนโยบายและความต้องการของท้องถิ่น เมื่อวางผังเบื้องต้นเสร็จแล้วก็จะต้องนำผังนั้นไปปิดประกาศและประชุมรับฟังข้อคิดเห็นของประชาชนไม่น้อยกว่า ๑ ครั้ง ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการดำเนินการช่วงนี้ได้โดยการเข้าร่วมประชุมเพื่อ รับฟังและแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อมูลเพิ่มเติม ผู้วางผังก็จะนำความคิดเห็นและความต้องการต่างๆ นั้นไปประมวลกับหลักวิชาการเพื่อพิจารณาจัดวางผังเมืองให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่นและความต้องการของชุมชนนั้นๆ

๓. เมื่อวางผังเสร็จสมบูรณ์แล้วก็จะนำผังเสนอให้คณะกรรมการผังเมือง ซึ่งมีปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อผังได้รับความเห็นชอบแล้ว จะต้องนำผังไปปิดประกาศใน

ห้องที่ทำการวางผังเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน เพื่อให้ประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไปตรวจดูแผนผังและ
ข้อกำหนดของผัง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถร้องขอให้แก้ไข หรือเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกข้อกำหนดเกี่ยวกับการ
ใช้ประโยชน์ที่ดินของผังเมืองนั้นๆ โดยทำเป็นหนังสือถึงกรมโยธาธิการและผังเมือง หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้
วางและจัดทำผังนั้น

การกำหนดนโยบายการบริหารความเสี่ยง

๑. กำหนดให้การบริหารความเสี่ยงเป็นความรับผิดชอบของพนักงานในทุกระดับชั้นที่ต้อง
ตระหนักถึงความเสี่ยงที่มีในการปฏิบัติงานในหน่วยงานของตนและองค์กร โดยให้ความสำคัญในการบริหาร
ความเสี่ยง ด้านต่างๆ ให้อยู่ใน ระดับที่เพียงพอและเหมาะสม

๒. ให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงองค์กรที่เป็นไปตามมาตรฐานที่ดีตามแนวปฏิบัติสากล
เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการความเสี่ยง ที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์การบริหารส่วน
ตำบลตาเกาะ อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการพัฒนาและมีการปฏิบัติงานด้านการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร
ในทิศทางเดียวกัน โดยนำระบบการบริหารความเสี่ยงมาเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจ การวางแผนกลยุทธ์
แผนงาน และการ ดำเนินงานของผู้บริหาร ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลตาเกาะ
รวมถึงการมุ่งเน้นให้ บรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ ที่กำหนดไว้ เพื่อสร้างความเป็น
เลิศในการปฏิบัติงาน และสร้างความเชื่อมั่นของผู้เกี่ยวข้อง

๓. มีการกำหนดแนวทางป้องกันและบรรเทาความเสี่ยงจากการดำเนินงานขององค์การ
บริหารส่วนตำบลตาเกาะ เพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายหรือความสูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้น รวมถึงการติดตามและ
ประเมินผล การบริหารความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในกระบวนการ
บริหาร ความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลตาเกาะ และสนับสนุนให้บุคลากรทุกระดับสามารถเข้าถึง
แหล่งข้อมูลข่าวสารการบริหารความเสี่ยงอย่างทั่วถึง ตลอดจนการจัดระบบการรายงานการบริหารความเสี่ยง
ให้ผู้บริหาร ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน
เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

การระบุความเสี่ยง

การระบุความเสี่ยงในกระบวนการปฏิบัติงาน หรือกิจกรรม เป็นการพิจารณาว่ามีสิ่งใดหรือ
เหตุการณ์ใดที่อาจเป็นปัญหาอุปสรรค ซึ่งอาจทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของ
งานกิจกรรมและกระบวนการที่ได้ปฏิบัติอยู่ ทั้งในส่วนของงานตามภารกิจประจำและงานตามนโยบายว่า
ตอบสนองและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และภารกิจของหน่วยงานรวมถึงคาดคะเนผลผลิต
และผลลัพธ์ของแต่ละงานกิจกรรมว่าจะเกิดผลในทางใดโดยพิจารณาได้จากกระบวนการหรือกิจกรรมที่มี
ความสำคัญของข้อมูลสถิติของความเสี่ยงที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตและจากการระดมความคิดเห็น
ของบุคลากรภายในหน่วยงานจากนั้นระบุปัจจัยเสี่ยง คือ สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสี่ยง ทั้งนี้ในการระบุความ
เสี่ยงจะต้องพิจารณาแหล่งที่มาของปัจจัยเสี่ยงทั้ง ๒ ด้าน คือ ปัจจัยเสี่ยงภายใน และปัจจัยเสี่ยงภายนอก

๑) ปัจจัยเสี่ยงภายใน หมายถึง ความเสี่ยงที่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น โครงสร้างองค์กร
วัฒนธรรมองค์กร นโยบายการบริหารจัดการ กระบวนการปฏิบัติงาน ความรู้ความสามารถและทักษะของ
บุคลากร ความเพียงพอของข้อมูล และเทคโนโลยีสำหรับการให้บริการ เป็นต้น

๒) **ปัจจัยเสี่ยงภายนอก** หมายถึง ความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมได้โดยองค์กร เช่น ภาวะการแข่งขัน กระแสสังคม การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี การเมือง สภาวะเศรษฐกิจ สังคม กฎหมาย ภัยธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เป็นต้น

แนวทางในการระบุความเสี่ยง

๑. ศึกษา และพิจารณาถึงเหตุการณ์ที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ต่าง ๆ โดยพิจารณาทั้งปัจจัยทั้งภายในและภายนอก เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว หรือคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

๒. พิจารณาถึงผลที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยง สรุปประเด็นเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งมีผลกระทบต่อ การบรรลุวัตถุประสงค์ และสาเหตุของเหตุการณ์หรือความเสี่ยงดังกล่าว ให้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อหารือร่วมกัน หากเหตุการณ์ที่มีผลกระทบในเชิงลบถือเป็นความเสี่ยงที่ต้องประเมินและจัดการ ความเสี่ยงนั้น สำหรับเหตุการณ์ที่มีผลกระทบในเชิงบวกเป็นโอกาส ซึ่งควรนำไปพิจารณาอีกครั้งใน กระบวนการกำหนดวัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ในการดำเนินงานต่อไป ทั้งนี้ ต้องระบุสาเหตุของความเสี่ยงด้วย ทุกครั้ง โดยระบุให้ครบทุกสาเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหายดังกล่าว เพื่อให้สามารถกำหนดแผนจัดการความเสี่ยงให้ ได้ตรงกับสาเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหาย และสามารถลดความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๓. พิจารณาประเภทความเสี่ยง

- ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk : S) หมายถึง ความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อ ทิศทาง หรือ ภารกิจหลักขององค์กร หรือมีผลกระทบต่อ การบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร เนื่องมาจาก การเมือง เศรษฐกิจ ความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ภายนอก ผู้ให้บริการ ฯลฯ หรือความเสี่ยงที่เกิดจากการ กระบวนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ผิดพลาด รวมถึงความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดแผนกลยุทธ์ แผนดำเนินงาน และนำไปปฏิบัติไม่เหมาะสม หรือไม่สอดคล้องกับปัจจัยภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก อันส่งผลกระทบต่อ การบรรลุวิสัยทัศน์ พันธกิจ หรือสถานะขององค์กร

- ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operational Risk : O) หมายถึง ความเสี่ยง เนื่องจากการปฏิบัติงานภายในองค์กร อันเกิดจากกระบวนการ บุคลากร ความเพียงพอของข้อมูล ส่งผล กระทบต่อการดำเนินงานขององค์กร เช่น ขาดการบริหารโครงการที่ดี ขาดบุคลากรที่มีคุณภาพ การใช้งาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศไม่เต็มประสิทธิภาพ เป็นต้น

- ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk : F) หมายถึง ความเสี่ยงเกี่ยวกับสถานะ และการดำเนินงานทางการเงิน เช่น การเบิกจ่ายงบประมาณไม่เป็นไปตามแผน งบประมาณถูกตัด งบประมาณที่ได้รับไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ของภารกิจที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้การจัดสรรไม่พอเพียง จน กระทบการดำเนินงานขององค์กรในการบรรลุเป้าหมายตามพันธกิจ เนื่องมาจากการขาดการจัดหาข้อมูล การ วิเคราะห์ การวางแผน การควบคุม และการจัดทำรายงานเพื่อนำมาใช้ในการบริหารการเงินได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ทำให้ขาดประสิทธิภาพ และไม่ทันต่อสถานการณ์ ซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจทางการเงิน หรือการ บริหารงบประมาณที่ผิดพลาด ส่งผลกระทบต่อสถานะการเงินขององค์กร

- ความเสี่ยงด้านปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ (Compliance Risk : C) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการละเมิดหรือไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ ข้อสัญญา และข้อกำหนด ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กร เช่น การทุจริต การไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขสัญญา การไม่ปฏิบัติตาม กฎหมายเกี่ยวกับผลกระทบสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ องค์กรสามารถแบ่งประเภทของความเสี่ยงเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม เช่น ด้านการทุจริต/คอร์รัปชัน ด้านความหยุดชะงักของการดำเนินงาน ด้านการเปลี่ยนแปลงจากสภาพอากาศ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น

การประเมินความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยง เป็นการวิเคราะห์หาสาเหตุของความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยง โดยประเมินจากโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยง (ความรุนแรง/ความเสียหายทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) โดยอาจพิจารณาถึงผลกระทบทางด้านชื่อเสียงขององค์กร ด้านผู้รับบริการ ด้านบุคลากร ด้านเวลา ด้านความสำเร็จของงาน/กิจกรรม ด้านผลประโยชน์ ทักษะ การให้หรือรับสินบน เพื่อจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง

๑) **กำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐาน** กำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) คือ ความเป็นไปได้หรือความถี่ที่จะเกิดความเสี่ยง ระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) คือ ระดับของความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อเป้าหมายตามภารกิจ เป็นการพิจารณาระดับความรุนแรงและมูลค่าความเสียหายจากความเสี่ยงที่คาดว่าจะได้รับ และระดับของความเสี่ยง (Risk Matrix) โดยกำหนดเกณฑ์ในการประเมินขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมในการดำเนินงานและลักษณะของผลจากการดำเนินงาน ซึ่งสามารถกำหนดได้ ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	ความถี่ในการเกิดเหตุการณ์	ความน่าจะเป็นในการเกิดเหตุการณ์	ความน่าจะเป็นในการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อน การให้หรือรับสินบน
๑	น้อยมาก	๕ ปีต่อครั้ง	ไม่มีโอกาสเกิดขึ้นเลย (๐ - ๒๐%)	มีโอกาสเกิดขึ้นยาก
๒	น้อย	๒-๓ ปีต่อครั้ง	มีโอกาสในการเกิดขึ้นน้อยมาก (มากกว่า ๒๐ - ๔๐%)	มีโอกาสในการเกิดขึ้นน้อยครั้ง
๓	ปานกลาง	๑ ปีต่อครั้ง	มีโอกาสในการเกิดขึ้นปานกลาง (มากกว่า ๔๐ - ๖๐%)	มีโอกาสในการเกิดขึ้นบางครั้ง
๔	สูง	๑-๒ เดือนต่อครั้งแต่ไม่เกิน ๕ ครั้ง	มีโอกาสในการเกิดขึ้นมาก (มากกว่า ๖๐ - ๘๐%)	มีโอกาสในการเกิดขึ้นบ่อยครั้ง
๕	สูงมาก	๑ เดือนต่อครั้งหรือมากกว่า	มีโอกาสในการเกิดขึ้นสูงมาก (มากกว่า ๘๐ - ๑๐๐%)	มีโอกาสในการเกิดขึ้นประจำ

เกณฑ์การประเมินระดับความรุนแรงของผลกระทบ

ระดับ	ผลกระทบ	ผลกระทบต่อ			
		ทรัพย์สิน	องค์กร	ค่าเป้าหมาย	ด้านผลประโยชน์ทับซ้อน การให้หรือรับสินบน
๑	น้อยมาก	ไม่มีการสูญเสีย	ไม่ส่งผลเลย หรือส่งผลกระทบระดับบุคคล	เป้าหมายความสำเร็จต่ำกว่า ๓๐%	สร้างความไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงานนานๆ ครั้ง

ระดับ	ผลกระทบ	ผลกระทบต่อ			
		ทรัพย์สิน	องค์กร	ค่าเป้าหมาย	ด้านผลประโยชน์ทับซ้อน การให้หรือรับสินบน
๒	น้อย	สูญเสียเล็กน้อย	ส่งผลกระทบในระดับ หน่วยงาน	เป้าหมายความสำเร็จ ๓๐% - ๔๙.๙๙%	สร้างความไม่สะดวกต่อการ ปฏิบัติงานบ่อยครั้ง
๓	ปานกลาง	สูญเสียปานกลาง	ส่งผลกระทบระดับ หน่วยงาน	เป้าหมายความสำเร็จ ๕๐% - ๖๙.๙๙%	สร้างบรรยากาศในการ ทำงานที่ไม่เหมาะสม
๔	สูง	สูญเสียค่อนข้างมาก	ส่งผลกระทบระดับกรม	เป้าหมายความสำเร็จ ๗๐% - ๘๕%	ถูกลงโทษทางวินัยอย่างไม่ ร้ายแรง
๕	สูงมาก	สูญเสียมาก	ส่งผลกระทบไปยัง ภายนอกกรม	เป้าหมายความสำเร็จ มากกว่า ๘๕%	ถูกลงโทษทางวินัยร้ายแรง

ในการประเมินความเสี่ยงควรระบุเหตุผลและข้อมูลประกอบในการประเมินระดับเกณฑ์ดังกล่าว เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนต่อการเลือกระดับความเสี่ยงและใช้เป็นข้อมูลเปรียบเทียบในการประเมินระดับความเสี่ยง ภายหลังจากจัดการความเสี่ยง เมื่อทำการประเมินระดับของความเสี่ยงทั้งในโอกาสและความรุนแรงที่เกิดขึ้นแล้วให้ทำการคำนวณระดับของความเสี่ยงที่เหลืออยู่ด้วยสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ระดับความเสี่ยง} = \text{ระดับโอกาส} \times \text{ระดับความรุนแรง}$$

ระดับความเสี่ยง (Risk Matrix) พิจารณาตามเกณฑ์ในการจัดการความเสี่ยง สามารถกำหนดได้หลายระดับและตามแต่ช่วงคะแนนที่กำหนด ตามตัวอย่างกำหนดที่ ๕ ระดับ ดังนี้

ลำดับ ความ เสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	ช่วงคะแนน	เขตส (zone)
๑	ความเสี่ยงระดับสูงมาก (Extreme Risk : E)	๒๐ - ๒๕ คะแนน	แดง
๒	ความเสี่ยงระดับสูง (High Risk : H)	๑๐ - ๑๖ คะแนน	ส้ม
๓	ความเสี่ยงระดับปานกลาง (Moderate Risk : M)	๔ - ๙ คะแนน	เหลือง
๔	ความเสี่ยงระดับน้อย (Low Risk : L)	๒ - ๓ คะแนน	เขียว
๕	ความเสี่ยงระดับน้อยมาก (Least Risk : L)	๑ คะแนน	ฟ้า

๒) การประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง เป็นการนำความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยที่ระบุไว้มาประเมินโอกาส (Likelihood) ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงต่าง ๆ และประเมินระดับความรุนแรงหรือมูลค่าความเสียหาย (Impact) จากความเสี่ยง เพื่อให้เห็นถึงระดับของความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถกำหนดการควบคุมความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้หน่วยงานสามารถวางแผนและจัดสรรทรัพยากรได้อย่างถูกต้องภายใต้งบประมาณ กำลังคน หรือเวลาที่มีจำกัด โดยอาศัยมาตรฐานที่กำหนดไว้ข้างต้น

ขั้นตอนในการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยง

- พิจารณาโอกาส/ความถี่ ในการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ (Likelihood) ว่ามีโอกาส/ความถี่ที่จะเกิดขึ้น มากน้อยเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

- พิจารณาความรุนแรงของผลกระทบของความเสี่ยง (Impact) ที่มีผลต่อองค์กร/แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ว่ามีระดับความรุนแรง หรือมีความเสียหายเพียงใด ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

ก) การวิเคราะห์ความเสี่ยง เมื่อพิจารณาโอกาส/ความถี่ที่จะเกิดเหตุการณ์ (Likelihood) และความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแล้วให้นำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยงต่อองค์กร/แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม ว่าก่อให้เกิดระดับของความเสี่ยงในระดับใด

ข) การจัดลำดับความสำคัญในการจัดการความเสี่ยง เมื่อได้ค่าระดับความเสี่ยงแล้วนำมาจัดลำดับความรุนแรงของความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อองค์กร/แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม เพื่อพิจารณา กำหนดวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงของแต่ละสาเหตุของความเสี่ยงที่สำคัญให้เหมาะสม โดยพิจารณาจากระดับของความเสี่ยงที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) และผลกระทบของความเสี่ยง (Impact) ความรุนแรง/ความเสียหายทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน ที่ประเมินได้โดยจัดเรียงลำดับจากระดับต่าง ๆ จากระดับความเสี่ยงน้อยมาก น้อย ปานกลาง สูง สูงมาก และเลือกความเสี่ยงตามที่กำหนดมาจัดลำดับความสำคัญในการจัดการความเสี่ยงภายหลังจากที่ได้ประเมินความเสี่ยงมาแล้ว เช่น ความเสี่ยงที่มีระดับสูงมากและสูงมาจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

แผนภูมิความเสี่ยง

ระดับความรุนแรงของความเสี่ยง	๕	Yellow	Orange	Orange	Red	Red
	๔	Yellow	Yellow	Orange	Orange	Red
	๓	Green	Yellow	Yellow	Orange	Orange
	๒	Green	Yellow	Yellow	Yellow	Orange
	๑	Blue	Green	Green	Yellow	Yellow
		๑	๒	๓	๔	๕
		โอกาสจะเกิดเหตุการณ์				

กรอบการกำหนดระดับความเสี่ยงตามเขตสี (zone)

จากแผนภูมิความเสี่ยงจะเห็นได้ว่า ได้มีการจัดระดับความเสี่ยงตามเขตสี (Zone) ซึ่งแบ่งเป็น ๕ ระดับ ซึ่งจะได้เชื่อมโยงไปสู่การควบคุม/การจัดการความเสี่ยงทั้งในปัจจุบัน และที่จะได้มีการกำหนดเพิ่มเติมตามนโยบายการบริหารความเสี่ยง ดังนี้

ระดับความเสี่ยง	เขตสี (zone)	มาตรการในปัจจุบัน	มาตรการเพิ่มเติม
ระดับน้อยมาก	ฟ้า 	มาตรการในการจัดการความเสี่ยงในปัจจุบันอาจเพียงพอแล้วให้ติดตามการดำเนินการเป็นระยะ ๆ	ไม่จำเป็นต้องมีมาตรการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติมอีก หรืออาจมีได้หากไม่ใช้ทรัพยากรเพิ่มเติม หรือมีแผนงานอื่นรองรับอยู่แล้ว
ระดับน้อย	เขียว 	มาตรการในการจัดการความเสี่ยงในปัจจุบันอาจเพียงพอแล้วให้ติดตามการดำเนินการเป็นระยะ ๆ	ไม่จำเป็นต้องมีมาตรการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติมอีก หรืออาจมีได้หากไม่ใช้ทรัพยากรเพิ่มเติม หรือมีแผนงานอื่นรองรับอยู่แล้ว
ระดับปานกลาง	เหลือง 	ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่องและอาจเพิ่มความเข้มข้นในการดำเนินการตามมาตรการในปัจจุบัน	ไม่จำเป็นต้องมีมาตรการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติมอีก หรืออาจมีได้หากไม่ใช้ทรัพยากรเพิ่มเติมหรือมีแผนงานอื่นรองรับอยู่แล้ว
ระดับสูง	ส้ม 	ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่องและอาจเพิ่มความเข้มข้นในการดำเนินการตามมาตรการในปัจจุบัน	จำเป็นต้องมีการเพิ่มเติมมาตรการโดยหากมีข้อจำกัดในด้านทรัพยากรในการจัดการความเสี่ยง ให้มีความสำคัญในระดับรอง
ระดับสูงมาก	แดง 	ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่องและอาจเพิ่มความเข้มข้นในการดำเนินการตามมาตรการในปัจจุบัน	จำเป็นต้องมีการเพิ่มเติมมาตรการโดยหากมีข้อจำกัดในด้านทรัพยากรในการจัดการความเสี่ยง ให้มีความสำคัญในระดับที่สูงกว่า และผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการติดตามการดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

การตอบสนองความเสี่ยง

๑) การประเมินผลการจัดการความเสี่ยง การควบคุมที่มีอยู่ เป็นการประเมินกิจกรรมที่กำหนดขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยควบคุม ความเสี่ยง หรือปัจจัยเสี่ยง ที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร/หน่วยงาน ซึ่งกิจกรรมการควบคุมดังกล่าว หมายถึง กระบวนการ วิธีการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าผู้รับผิดชอบแต่ละกิจกรรมได้ดำเนินการสอดคล้องกับทิศทางที่ต้องการ สามารถช่วยป้องกันและชี้ให้เห็นถึงความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ได้

หลังจากประเมินความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงแล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ การวิเคราะห์การการจัดการหรือควบคุมเดิมที่มีอยู่ก่อนว่าได้มีการจัดการควบคุมเพื่อช่วยลดความเสี่ยงไว้อย่างไร รวมทั้ง พิจารณาด้วยการจัดการหรือควบคุมที่ได้กำหนดไว้แล้วนั้น ได้มีการนำมาปฏิบัติด้วยหรือไม่และได้ผลเป็นอย่างไร ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว ดำเนินการภายหลังจากการที่ได้ระบุระดับความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงแล้ว ให้นำความเสี่ยงมาประเมินผลการควบคุมและการจัดการที่มีอยู่ว่ามีประสิทธิผลเพียงพอหรือไม่ และสามารถลดหรือควบคุมความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ต้องปรับปรุง ดังนี้

- กรณีเพียงพอ หมายถึง ลด/ควบคุมความเสี่ยงลงสู่ระดับที่ยอมรับได้
- กรณีต้องปรับปรุง หมายถึง ไม่สามารถลด/ควบคุมความเสี่ยงได้

๒) การจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการดำเนินการต่าง ๆ โดยลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหาย เพื่อให้ระดับความเสี่ยงและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

อยู่ในระดับที่สามารถรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยพิจารณาต้นทุนการ
จัดการความเสี่ยง และผลประโยชน์ที่จะได้รับ โดยมีทางเลือกที่จะจัดการกับความเสี่ยงอยู่ด้วยกัน ๔ วิธี

- กรณียอมรับความเสี่ยง หมายถึง เป็นความเสี่ยงที่ยอมรับให้มีความเสี่ยงได้
เพราะต้นทุนการจัดการความเสี่ยงสูงอาจไม่คุ้มกับผลประโยชน์ที่อาจจะเกิดขึ้น หรือเป็นความเสี่ยงที่มีสาเหตุ
จากปัจจัยภายนอกที่อยู่เหนือการควบคุม และไม่อาจเลือกใช้วิธีอื่นได้ แต่ควรมีมาตรการติดตามอย่างใกล้ชิด
เพื่อรองรับผลที่เกิดขึ้น หรือเป็นความเสี่ยงที่อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

- กรณีหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หมายถึง เป็นความเสี่ยงที่ยอมรับไม่ได้ มีผลกระทบกับ
องค์กรแผนงาน/โครงการ/กิจกรรม หรือกระบวนการงานอย่างสูง ซึ่งไม่สามารถจัดการได้ด้วยวิธีอื่น โดยอาจ
ควบคุมได้ด้วยการยกเลิก/ปรับเปลี่ยน เป้าหมาย/โครงการ/งานหรือกิจกรรม

- กรณีถ่ายโอนความเสี่ยง หมายถึง เป็นความเสี่ยงที่ยอมรับไม่ได้ ต้องดำเนินการ
ถ่ายโอนความเสี่ยงให้ผู้อื่น เช่น จ้างบุคคลภายนอก เป็นต้น โดยอาจเป็นความเสี่ยงเกี่ยวกับความเสี่ยงที่มีขนาด
ความรุนแรงมาก เช่น ความเสี่ยงเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ/วินาศภัย ความเสี่ยงที่ต้องดำเนินการในเรื่องที่ไม่มีความ
ชำนาญ ความเสี่ยงที่ต้องปฏิบัติงานที่มีปริมาณมากในเวลาอันจำกัด เป็นต้น

- กรณีควบคุม/ลดความเสี่ยง หมายถึง เป็นความเสี่ยงที่ยอมรับไม่ได้ ต้องหาแนวทาง
การควบคุมทั้งโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งได้รับผลกระทบจาก **ปัจจัย
ภายในและอยู่ภายใต้การควบคุมขององค์กร** ได้แก่ การควบคุมภายใน หรือเป็นความเสี่ยงที่ยอมรับไม่ได้ ต้อง
หาแนวทาง การควบคุมทั้งโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งได้รับผลกระทบจาก
ปัจจัยภายนอกและมีได้อยู่ภายใต้การควบคุมขององค์กร ได้แก่ แผนรองรับ/มาตรการ

การติดตามและทบทวน

การติดตามและทบทวน ตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง รวมทั้งปัญหา/อุปสรรคและแนว
ทางแก้ไข โดยอาจติดตามเป็นรายไตรมาส ติดตามเป็นรอบ ๖ เดือน ๙ เดือน และ ๑๒ เดือน ตามที่องค์กร
เห็นความเหมาะสม เพื่อให้มั่นใจว่าแผนการบริหารความเสี่ยงนั้นมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสาเหตุของความเสี่ยงที่
มีผลต่อความสำเร็จ ความรุนแรงของผลกระทบ วิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง รวมถึงค่าใช้จ่ายในการจัดการ
มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่ เปลี่ยนแปลงไป โดยมีเป้าหมายในการติดตามผล คือ

๖.๑ เป็นการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมกับวิธีการจัดการความเสี่ยง รวมทั้งติดตาม
ผลการจัดการความเสี่ยงที่ได้มีการดำเนินการไปแล้วว่าบรรลุผลของการบริหารความเสี่ยงหรือไม่

๖.๒ เป็นการติดตามความคืบหน้าของมาตรการที่เป็นการทำเพิ่มเติมว่าแล้วเสร็จตามกำหนด
หรือไม่ สามารถลดโอกาสหรือผลกระทบของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้หรือไม่ วิธีการจัดการความ
เสี่ยงใดมีประสิทธิภาพก็ให้ดำเนินการต่อไป หรือวิธีการใดควรปรับเปลี่ยน และนำผลการติดตามไปรายงานให้
ผู้บริหารทราบตามแบบรายงานที่ได้จัดทำโดยกำหนดติดตามในการรายงาน นอกจากจะรายงานตามแบบฟอร์ม
ที่กำหนดแล้ว ต้องมีการติดตามผลจากการปฏิบัติงานและการบริหารงานตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดด้วย

๖.๓ เป็นการทบทวนแผนและรายงานผลผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง โดย
วิเคราะห์และประเมินการบริหารจัดการความเสี่ยง รวมทั้งกิจกรรมหรือการจัดการที่ได้มีการดำเนินการในงวด
ที่ผ่านมาว่ามีประสิทธิผลหรือไม่ ถ้ายังมีความเสี่ยงเหลืออยู่ หรือพบความเสี่ยงที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น จากการ
ปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อม วิธีการปฏิบัติงาน เป็นต้น เพื่อใช้ในการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงในงวดถัดไป

การสื่อสารและการรายงาน

การกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงและการกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการพิจารณาข้อมูลที่จะนำมาบริหารจัดการความเสี่ยง รวมถึงการพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน และสอดคล้องกัน ทั้งวัตถุประสงค์ในแต่ละระดับและและภาระงานต่าง ๆ ขององค์กร ทั้งนี้ สามารถเตรียมข้อมูลต่าง ๆ ได้หลายวิธีการ ดังนี้

๑. พิจารณาข้อมูลกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบตามประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. พิจารณาว่าโครงการที่จัดทำขึ้นในปีงบประมาณตอบสนองยุทธศาสตร์ใด กลยุทธ์แผนงาน แนวทางการพัฒนาใดตามที่กำหนดในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติในปีงบประมาณ
๓. พิจารณางานประจำตามหน้าที่ โครงการและภารกิจของสำนัก/กอง ที่กำหนดในแผนปฏิบัติการของหน่วยงานตามที่ปรากฏในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติในปีงบประมาณ
๔. พิจารณาถึงวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรม ตัวชี้วัด (ถ้ามี) และเป้าหมายของการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรมที่สนับสนุนยุทธศาสตร์
๕. ดำเนินการวิเคราะห์ความเสี่ยงแต่ละประเภทตามที่กำหนดและปัจจัยเสี่ยง โดยการระบุความเสี่ยงและประเมินความเสี่ยงว่าอยู่ระดับใดตามที่ได้กำหนด
๖. กำหนดวิธีการตอบสนองความเสี่ยงตามความเสี่ยงและระดับความเสี่ยงที่วิเคราะห์ได้
๗. จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง สำหรับความเสี่ยงที่ยังยอมรับไม่ได้หรือต้องการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยกำหนดเป็นแผนงาน/กิจกรรม/ขั้นตอน/การปฏิบัติงาน โดยกำหนดผู้รับผิดชอบและระยะเวลาการดำเนินงาน
๘. ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง ความคืบหน้า ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขปัญหา (ถ้ามี) ตามที่ได้กำหนดนโยบายการติดตามไว้ เช่น รายไตรมาส เป็นต้น
๙. รายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงต่อผู้บริหารให้รับทราบ
๑๐. พิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยสรุปผลการดำเนินงานภายหลังจากที่ได้ดำเนินการตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงแล้ววาระระดับความเสี่ยงปัจจุบันอยู่ในระดับใด จำเป็นจะต้องนำไปดำเนินการในในปีงบประมาณต่อไปหรือไม่อย่างไร
๑๑. รายงานสรุปผลต่อผู้บริหารให้รับทราบ

ทั้งนี้ การพิจารณาแผนงาน โครงการ ภารกิจงาน กิจกรรม ก่อนการดำเนินการอาจพิจารณาแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมตามภารกิจที่มีความสำคัญ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณา เพื่อพิจารณาคัดเลือกแผนงาน/โครงการ เพื่อนำมาจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง โดยวิเคราะห์จากความสำคัญของแผนงาน/โครงการ เช่น โครงการเชิงยุทธศาสตร์, โครงการ Flagship, โครงการตามนโยบายที่สำคัญ, โครงการที่มีงบประมาณสูง เป็นต้น โดยการกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณา คัดเลือกแผนงาน/โครงการที่สำคัญ เช่น ความสอดคล้องกับกลยุทธ์ในประเด็นยุทธศาสตร์ การส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของนโยบาย (แผนงาน/โครงการสำคัญ) ตามยุทธศาสตร์องค์กร จำนวนวงเงินงบประมาณ เป็นต้น เพื่อคัดกรองเฉพาะเรื่องที่สำคัญในขั้นต้นก่อน แต่ทั้งนี้หากดำเนินการเช่นนี้ แผนงาน โครงการ ภารกิจงาน กิจกรรมอื่น ๆ ที่ไม่เข้าหลักเกณฑ์การพิจารณาจะต้องดำเนินการให้อยู่ในระบบประเมินผลการควบคุมภายในด้วย เพื่อให้ครอบคลุมในการพิจารณาถึงความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร

บทที่ ๔

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ได้วิเคราะห์ความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยจากรายประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ ซึ่งการวิเคราะห์ความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission) ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ (๑) ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหาความต้องการ ประเด็นการพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการและแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ มาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการตามอำนาจหน้าที่ และพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ และสามารถใช้ในการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามนโยบายที่คณะผู้บริหารหวังที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่นและวิเคราะห์ความเสี่ยงและการจัดการความเสี่ยงเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นความเสี่ยงที่มีระดับความสำคัญและมีผลกระทบสูงต่อการบริหารราชการ การวิเคราะห์ความเสี่ยงรายประเด็นยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ ที่ส่งผลกระทบต่อภารกิจเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ รายละเอียดการวิเคราะห์ ประกอบด้วย ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และชุมชนเข้มแข็ง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน และพาณิชย์กรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

กรอบแนวทางการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง

การพิจารณาความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่อาจส่งผลกระทบต่อการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ การพิจารณาความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ของแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมตามภารกิจที่มีความสำคัญ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกแผนงาน/โครงการ เพื่อนำมาจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง โดยวิเคราะห์จากสำคัญของโครงการ เช่น โครงการเชิงยุทธศาสตร์, โครงการตามนโยบายที่สำคัญ, โครงการที่มีงบประมาณสูง เป็นต้น

การระบุและประเมินความเสี่ยง
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และชุมชนเข้มแข็ง
โครงการ/กระบวนการ สนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหาร สถานศึกษา (อาหารกลางวัน) โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม
วัตถุประสงค์/เป้าหมาย เพื่อให้เด็กนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่มได้รับอาหารกลางวันที่ถูกต้องเหมาะสมตามหลักโภชนาการ
งบประมาณ ๕๐๔,๐๐๐ บาท
ตัวชี้วัดและเป้าหมาย จัดซื้อจัดจ้างอาหารกลางวันแก่เด็ก โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

การระบุความเสี่ยง			การประเมินความเสี่ยง			
ประเภท ความเสี่ยง	รหัส ความเสี่ยง	ความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับ ความเสี่ยง	ลำดับ ความเสี่ยง
○	-	๑. เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบไม่มีความรู้ในการกำหนดมาตรฐานอาหารกลางวันที่เหมาะสมให้ถูกต้องตามหลักโภชนาการเท่าที่ควร	๓	๓	๙	๓
		๒. ประชาชนไม่ค่อยเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง	๓	๓	๙	๓

**การตอบสนองความเสี่ยงและแผนบริหารจัดการความเสี่ยง
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕**

ยุทธศาสตร์ที่	๒ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และชุมชนเข้มแข็ง
โครงการ/กระบวนการ	สนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหารสถานศึกษา (อาหารกลางวัน) โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม
วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	เพื่อให้เด็กนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองกระทุ่มได้รับอาหารกลางวันที่ถูกต้องเหมาะสมตามหลักโภชนาการ
งบประมาณ	๕๐๔,๐๐๐ บาท
ตัวชี้วัดและเป้าหมาย	จัดซื้อจัดจ้างอาหารกลางวันแก่เด็ก โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม

ประเภทความเสี่ยง	รหัสความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุมหรือการจัดการที่มีอยู่	การจัดการความเสี่ยง (ยอมรับ/หลีกเลี่ยง/ถ่ายโอน/ ลด ควบคุม)	ความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง ที่เหลืออยู่	วิธีการ/มาตรการจัดการ ความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบ และระยะเวลา
○	-	๓	<p>๑. กำชับให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบด้านการศึกษา กำหนดมาตรฐานอาหารกลางวันให้เด็กได้รับสารอาหารที่ถูกต้องครบ ๕ หมู่</p> <p>๒. สนับสนุนบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการจัดการอาหารและโภชนาการที่เหมาะสมแก่เด็กแต่ละวัย</p> <p>๓. เน้นย้ำเจ้าหน้าที่ในเรื่องการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองและประชาชนเข้าใจและสนใจในการมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง</p>	ควบคุม	-	<p>๑. จัดทำคำสั่งมีเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน</p> <p>๒. ทำบันทึกข้อความเสนอผู้บริหารเพื่อเข้าที่ประชุมประจำเดือน</p> <p>๓. จัดทำ สื่อสิ่งพิมพ์ แผ่นพับวารสาร เน้นประชาสัมพันธ์แจกจ่ายให้แก่ผู้ปกครองและประชาชน</p>	<p>กองการศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม</p> <p style="text-align: center;">ต.ค. ๖๔ ถึง ก.ย. ๖๕</p>

แผนบริหารจัดการความเสี่ยงองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

รหัส ความเสี่ยง	กิจกรรม ที่พบความเสี่ยง	มาตรการ การบริหาร จัดการความเสี่ยง	เป้าหมาย/ผลสำเร็จของ มาตรการ การบริหาร จัดการความเสี่ยง	ปี พ.ศ.๒๕๖๕												ผู้ รับผิดชอบ	งบประมาณ
				ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.		
-	๑. สนับสนุนค่าใช้จ่าย การบริหาร สถานศึกษา (อาหารกลางวัน) โรงเรียนบ้านหนอง กระทุ่ม	๑. จัดทำคำสั่งมี เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ และแบ่งหน้าที่ รับผิดชอบอย่าง ชัดเจน ๒. ทำบันทึกข้อความ เสนอผู้บริหารเพื่อเข้า ที่ประชุมประจำเดือน ๓. จัดทำ สื่อสิ่งพิมพ์ แผ่นพับ วารสาร เน้น ประชาสัมพันธ์ แจกจ่ายให้แก่ ผู้ปกครองและ ประชาชน	- อุดหนุนเงินเพื่อเป็น ค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อจัด จ้างอาหารกลางวันแก่ โรงเรียนบ้านหนองกระทุ่ม - เด็กอนุบาลและ ประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ ได้รับอาหารกลางวันที่ ถูกต้องเหมาะสมตามหลัก โภชนาการ	↔			↔			↔			↔		กอง การศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม	๕๐๔,๐๐๐	

การระบุและประเมินความเสี่ยง
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
โครงการ/กระบวนการ รณรงค์กำจัดขยะมูลฝอย
วัตถุประสงค์/เป้าหมาย เพื่อให้ความรู้เรื่องการจัด การแปรรูป ขยะมูลฝอย ฯลฯ ให้แก่ประชาชน และงานตามนโยบายรัฐบาล
งบประมาณ ๓๐,๐๐๐ บาท
ตัวชี้วัดและเป้าหมาย ประชาสัมพันธ์ และจัดอบรมให้กับประชาชนทั่วไปในเขตตำบลหนองโพ

การระบุความเสี่ยง			การประเมินความเสี่ยง			
ประเภท ความเสี่ยง	รหัส ความเสี่ยง	ความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง	ลำดับ ความเสี่ยง
○	-	๑. ประชาชนยังไม่ค่อยตระหนักถึงโทษของเชื้อโรคที่มาจากการสะสมของขยะมูลฝอย	๓	๓	๙	๓
		๒. การจัดเก็บขยะมูลฝอยโดยรถบรรทุกขยะไม่สามารถเข้าถึงแหล่งทิ้งขยะของครัวเรือนทุกพื้นที่	๓	๓	๙	๓

**การตอบสนองความเสี่ยงและแผนบริหารจัดการความเสี่ยง
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองโพ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕**

ยุทธศาสตร์ที่	๕ ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
โครงการ/กระบวนการ	รณรงค์กำจัดขยะมูลฝอย
วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	เพื่อให้ความรู้เรื่องการกำจัด การแปรรูป ขยะมูลฝอย ฯลฯ ให้แก่ประชาชน และงานตามนโยบายรัฐบาล
งบประมาณ	๓๐,๐๐๐ บาท
ตัวชี้วัดและเป้าหมาย	ประชาสัมพันธ์ และจัดอบรมให้กับประชาชนทั่วไปในเขตตำบลหนองโพ

ประเภทความเสี่ยง	รหัสความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง	กิจกรรมการควบคุมหรือการจัดการที่มีอยู่	การจัดการความเสี่ยง (ยอมรับ/หลีกเลี่ยง/ถ่ายโอน/ ลด ควบคุม)	ความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงที่เหลืออยู่	วิธีการ/มาตรการจัดการความเสี่ยง	ผู้รับผิดชอบและระยะเวลา
○	-	๓	๑. กำชับให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบด้านงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมตรวจสอบอุปกรณ์ และเครื่องมือให้พร้อมใช้งานอย่างสม่ำเสมอ ๒. สนับสนุนบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ๓. เน้นย้ำเจ้าหน้าที่ในเรื่องการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจและสนใจในการคัดแยกขยะมูลฝอย	ควบคุม	-	๑. จัดทำคำสั่งมีเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน ๒. ทำบันทึกข้อความเสนอผู้บริหารเพื่อเข้าที่ประชุมประจำเดือน ๓. จัดทำ สื่อสิ่งพิมพ์ แผ่นพับวารสาร เน้นประชาสัมพันธ์แจกจ่ายให้แก่ผู้ปกครองและประชาชน	สำนักปลัด ก.ค. ๖๕ ถึง ก.ย. ๖๕

คำอธิบาย

แบบรายงานเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง

แบบ RM ๑	การระบุและประเมินความเสี่ยง
แบบ RM ๒	การตอบสนองความเสี่ยงและแผนบริหารจัดการความเสี่ยง
แบบ RM ๓	การรายงานและการติดตามผลการบริหารจัดการความเสี่ยง
แบบ RM ๔	การทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

ลำดับ	หัวข้อ	คำอธิบาย
๑	ยุทธศาสตร์	ระบุประเด็นยุทธศาสตร์ที่ปรากฏตามแผนการพัฒนา
๒	โครงการ/กระบวนการ	ระบุโครงการ/กระบวนการ ตามแผนปฏิบัติงานประจำปี/ ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย
๓	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	ระบุเป้าหมายวัตถุประสงค์ตามแผนปฏิบัติงานประจำปี/ตาม ภารกิจที่ได้รับมอบหมาย
๔	งบประมาณ	ระบุจำนวนงบประมาณที่ได้รับจัดสรรตามแผนปฏิบัติงาน ประจำปี /ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย
๕	ประเภทความเสี่ยง	ระบุอักษรย่อประเภทของความเสี่ยง S หมายถึง ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk) O หมายถึง ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operational Risk) F หมายถึง ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk) C หมายถึง ความเสี่ยงด้านปฏิบัติตามกฎหมาย/ กฎระเบียบ (Compliance Risk) Fr หมายถึง ความเสี่ยงด้านการทุจริต (Fraud) Ot หมายถึง ความเสี่ยงด้านอื่น ๆ (Other Risk) เป็นต้น
๖	รหัสความเสี่ยง	รหัส โดยรหัสที่ใช้นี้จะอยู่ในรูปแบบ A-B-D-FF A : อ้างอิงตามลำดับยุทธศาสตร์ที่อยู่ในแผนปฏิบัติงานประจำปี/ ภารกิจที่ได้รับมอบหมาย BBB : อ้างอิงตามลำดับโครงการ/ภารกิจแผนปฏิบัติงาน ประจำปี/ภารกิจที่ได้รับมอบหมาย FF : สำนัก/กองที่รับผิดชอบโครงการ/ภารกิจ
๗	ความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง	ระบุความเสี่ยงและสาเหตุของความเสี่ยง

ลำดับ	หัวข้อ	คำอธิบาย
๘	โอกาส	ระบุความเป็นไปได้หรือความถี่ที่จะเกิดความเสี่ยง (ระดับ ๑-๕)
๙	ผลกระทบ	ระบุผลกระทบต่อเป้าหมายกระบวนการปฏิบัติงาน (ระดับ ๑-๕)
๑๐	ระดับความเสี่ยง	ผลการประเมินความเสี่ยง (ระดับความเสี่ยง = โอกาส (๑-๕) × ผลกระทบ (๑-๕) ที่แสดงผลการประเมินระดับความเสี่ยง
๑๑	ลำดับความเสี่ยง	การจัดลำดับความสำคัญความเสี่ยง โดยพิจารณาตามระดับความเสี่ยงตามคอลัมน์ (๑๐) โดยแบ่งเขตสี (Zone) เป็นระดับน้อยมาก-น้อยปานกลาง สูง สูงมาก ตามการจัดระดับความเสี่ยงตามเขตสี (Zone) ฟ้ำ-เขียว-เหลือง-ส้ม-แดง- ตามลำดับ
๑๒	การจัดการความเสี่ยง (ยอมรับ/หลีกเลี่ยง/ถ่ายโอน/ ลด ควบคุม)	ระบุวิธีการที่จะจัดการความเสี่ยง
๑๓	วิธีการ/มาตรการจัดการความเสี่ยง	ระบุรายละเอียดวิธีการ/มาตรการจัดการความเสี่ยง เพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงในปีงบประมาณหรือปีงบประมาณถัดไป
๑๔	ผู้รับผิดชอบและระยะเวลา	ระบุหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการความเสี่ยง และระยะเวลาแล้วเสร็จ
๑๕	ร้อยละความคืบหน้า	ระบุร้อยละความคืบหน้าจากวิธีการ/มาตรการจัดการความเสี่ยง
๑๖	ผลการดำเนินการ และปัญหาอุปสรรค (ถ้ามี)	ระบุรายละเอียดผลการดำเนินการว่าได้ดำเนินการแล้วตามวิธีการ/มาตรการจัดการความเสี่ยงอย่างไร และระบุปัญหาอุปสรรค (ถ้ามี)
๑๗	ความเสี่ยงที่เหลืออยู่	ระบุความเสี่ยงที่เหลืออยู่ (ที่ยังอยู่ในระดับที่ยอมรับไม่ได้) จากความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงที่มีอยู่เดิมในรอบปี เพื่อเตรียมการดำเนินการจัดการความเสี่ยงในรอบถัดไป
๑๘	แนวทาง/มาตรการในปีถัดไป	ระบุแนวทาง/มาตรการในปีถัดไป โดยระบุเป็นวิธีการ ในการดำเนินการเพื่อเตรียมการดำเนินการจัดการความเสี่ยงในรอบถัดไป

ระดับความเสี่ยง	เขตสี (zone)	มาตรการในปัจจุบัน	มาตรการเพิ่มเติม
ระดับน้อยมาก	ฟ้า 	มาตรการในการจัดการความเสี่ยงในปัจจุบันอาจเพียงพอแล้วให้ติดตามการดำเนินการเป็นระยะ ๆ	ไม่จำเป็นต้องมีมาตรการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติมอีก หรืออาจมีได้หากไม่ใช้ทรัพยากรเพิ่มเติม หรือมีแผนงานอื่นรองรับอยู่แล้ว
ระดับน้อย	เขียว 	มาตรการในการจัดการความเสี่ยงในปัจจุบันอาจเพียงพอแล้วให้ติดตามการดำเนินการเป็นระยะ ๆ	ไม่จำเป็นต้องมีมาตรการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติมอีก หรืออาจมีได้หากไม่ใช้ทรัพยากรเพิ่มเติม หรือมีแผนงานอื่นรองรับอยู่แล้ว
ระดับปานกลาง	เหลือง 	ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่องและอาจเพิ่มความเข้มข้นในการดำเนินการตามมาตรการในปัจจุบัน	ไม่จำเป็นต้องมีมาตรการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติมอีก หรืออาจมีได้หากไม่ใช้ทรัพยากรเพิ่มเติมหรือมีแผนงานอื่นรองรับอยู่แล้ว
ระดับสูง	ส้ม 	ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่องและอาจเพิ่มความเข้มข้นในการดำเนินการตามมาตรการในปัจจุบัน	จำเป็นต้องมีการเพิ่มเติมมาตรการโดยหากมีข้อจำกัดในด้านทรัพยากรในการจัดการความเสี่ยง ให้มีความสำคัญในระดับรอง
ระดับสูงมาก	แดง 	ต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่องและอาจเพิ่มความเข้มข้นในการดำเนินการตามมาตรการในปัจจุบัน	จำเป็นต้องมีการเพิ่มเติมมาตรการโดยหากมีข้อจำกัดในด้านทรัพยากรในการจัดการความเสี่ยง ให้มีความสำคัญในระดับที่สูงกว่า และผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการติดตามการดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง